

## ANTI GRAVITY



NIKOLA VUČKOVIĆ, IV.6



Поводом 75 година од оснивања  
Економски факултет Универзитета у Београду  
додељује

Плакету

за дугогодишњу успешну сарадњу

Економско-трговинској школи  
„Паја Маргановић“ у Панчеву

Београд, 17.11.2012. године

Декан  
*Бранислав*  
проф. др Бранислав Боричић

# Ми смо део тима



17.12.2012. године  
Економски факултет  
Универзитета у  
Београду,  
прослављао је

75 година постојања,  
што је за земљу Србију  
и наш народ, врло значајно.

Тaj сe континуитет, безмalo,  
читав век протеже и тим поводом је  
уприличена академија у Београду, у Коларчевој  
задужбини. Присуствовали су сви виђени лјуди из  
домена економске науке, професори факултета,  
академици, министар просвете Жарко Обрадовић,

који је, испред свих, честитао јубилеј.

Поставља се логичко питање где је сада ту место  
наше школе. Били смо позвани, ја, као актуелни  
директор, од стране Економског факултета,  
да примим плакету за дугогодишњу успешну сарадњу

између наше две установе. То је врло значајно  
признање за нашу школу, из којесе регрутују многи  
студенти економије и то врло успешни. Такође,

по питању струке, врло лепо сарађујемо на  
такмичењима, тако да ми је била изузетна част да

примим признање. Економских школа у Србији има око

50, као и мешовитих, у којима има  
економских одељења, тиме је овај избор баш наше  
школе још значајнији. Осим нас, плакету су  
добили сви декани економских факултета у земљи  
и у региону, а од средњих школа Прва економска из

Београда и Девета београдска гимназија

Значи да смо једна од три  
средње школе која је добила  
плакету, на једној врло лепо  
уприличеној академији, са свим  
гостима који нешто значе у економском  
животу Србије. Овај тренутак сматрам великим  
чашћу за нашу школу. Све ово нас обавезује да  
наставимо сарадњу са Економским факултетом,  
али да идаље имамо веома добре ученике.  
Наша школа је изнедрила јако добре економисте,  
јер се струци поклања велика пажња. То није  
само моја заслуга, јер сам ја овде само тренутно.  
Добар пут је трасиран годинама. Генерација  
заслужних професора, који су у овој школи радили,  
чији ђак сам и ја била, као и многи садашњи  
професори, заслужни су за успех који ми данас имамо.  
Можда бих могла да поменем имена неких професора,  
који данас нису више у овој школи, мада не бих  
волела да некога заборавим и тиме можда и увредим.  
Радили су овде, са нама, госпођа Јасмина Мugoша,  
ѓја Вера Васић, господин Добрисав Самарџић,  
који на жалост, није више међу нама.  
Читава једна плејада бивших, али и садашњих  
професора који одлично раде свој посао.  
Они својим радом утичу на то да наши ученици  
прво стекну довољно економског знања, формирају  
здрав начин размишљања и тиме добију  
праву смерницу за даљи живот.

Директор Нада Чикош, дипл. ецц





Школска такмичења у 2009/2010.

Спортско такмичење у столном тенису, Општинско такмичење, октобар, 2009.  
**Прво место**

Спортско такмичење у одбојци, Општинско такмичење, девојке, октобар, 2009.  
**Друго место**

Спорт. такмич. у рукомету, Општ. такм, девојке, октобар, 2009. Прво место

Такмичење угоститељских радника Србије, Кладово, октобар, 2009.  
**Две златне медаље и једна бронзана**

Такмичење у кошарци, међуокружно, мушкарци, Куп толеранције, новембар, 2009.  
**Друго место**

Пливање, Општинско такмичење, новембар, 2009. **Прво место**

Републичко такмичење из Рачуноводства, март, 2010. Крушевац, **23. место**,  
Тасић Драгана, ментор Параушић Драгана

Републичко такмичење из Основа економије, Зрењанин, април, 2010.  
**Треће место**, Булат Стојана, ментор Гаврић Саво

Републичко такмичење из Пословне економије, Пирот, април, 2010.  
**Осмо место**, ментор Ивана Перећ

Окружно такмичење из Историје, април, 2010.  
**Прво и треће место**

Републичко такмичење из Математике, Београд, мај, 2010. Екипно **10. место**,  
а појед. **2. место** – Костић Милан, **5,11,20. место**, ментор Нада Ранковић



Стеван Дамјанов,  
помоћник директора

Први пут у историји Економског факултета се десило да је у једној години (2012. година), у једном уписном року, уписано 15 ученика из једног одељења. То је одељење финансијских техничара, 4-4, Спасеније Живковић. 10 ученика је уписано на буџет, а они су: Вукмировић Сања, Данкуц Јована, Костић Милан, Лукић Кристина, Минић Валентина, Митић Милица, Младеновић Тијана, Тојчић Ива, Ранковић Магдалена, Тасић Милица, а 5 ученика је самофинансирајућих: Бинђа Андријана, Живанов Бранислав, Милутинов Марија, Михајловић Божана и Спировски Тамара. Поред њих, још 8 ученика из других одељења, је такође, ушло на буџет, међу њима Арсић Петар, освајач 1. места на такмичењу из Основа економије, као и Бранислава Станков, Катерина Димитра Тубић, Сандра Анђелковић, Наташа Ускоковић, Ивана Тодоровић, Јована Пејићић, Урош Сабол. У последње четири године имамо 2 ученице које су биле прве на ранг-листи.



Такмичења у 2010/2011.

Окружно такмичење из страних језика, Вршац, март, 2011. **Друго место**

Општинско такмичење из Математике, јануар, 2011. **Прво место**

Окружно такмичење из Математике, фебруар, 2011. **Друго место**

Републичко такмичење из Математике, март, 2011. Ниш **Прво место**, Величковић Златко, ментор Нада Ранковић

Републичко такмичење из Основа економије, Београд, април, 2011.  
**12. место**, Бачик Ивана, ментор Саво Гаврић

Републичко такмичење из Математике средњих економских школа, мај, 2011. **2 прва места** – Величковић Златко и Јордановић Марко, **1 треће** – Костић Милан и **1 четврто** - Ђосић Милица и **екипно прво место**, ментор Нада Ранковић

Републичко такмичење из Пословне економије средњих школа, април, 2011. Нови Сад **Прво место**, Грос Ивана, ментор Ивана Перећ

#### ТАКМИЧЕЊА У 2011/2012.

Републичко такмичење из Основа економије, Аранђеловац, март, 2012.  
**Прво место**, Арсић Петар, ментор Саво Гаврић

Републичко такмичење из Пословне економије, Панчево, март, 2012.  
Одржано у нашој школи. Младеновић Тијана **12. место**, ментор Ивана Перећ

Републичко такмичење из Математике, Шабац, мај, 2012. Освојено једно **1. место** – Костић М., једно **2. место** – Јордановић М., једно **5. место** – Ђосић М, једно **9. место** – Иваноски М., екипно **2. место**, ментор Нада Ранковић

Ђачка спортска олимпијада, Сремска Митровица, мај, 2012. **екипно 1. место**, ментор Цветкоски Љупчо

## Друга шанса у нашој школи

Ове године смо први пут имали у нашој школи организовану тзв. Другу шансу за старије особе које су завршиле основну школу, или такође у организацији пројекта Друга шанса, у оквиру ОШ 'Ђура Јакшић'. Наша школа је партнери школе Доситеј Обрадовић из Опова. Заједно са њима имали смо два смера, Помоћни кувар и Помоћни трговински радник. Ове године, у децембру, имали смо доделу првих 5 диплома-уверења нашим ученицима из Друге шансе у једном од наших угоститељских кабинета, а све је преносила и ТВ Панчево. Они су оспособљени за рад у трговини и угоститељству као помоћни радници.

Наши ученици, који похађају смер кувар, посластичар, конобар у претходним годинама имали су значајне успехе на појединим такмичењима. Најбољи успех постигнут је у Кладову, 2009. године, када су освојене две златне и једна бронзана медаља.

Често су наши ученици ангажовани за спремање коктела када се организују одређене прославе. Последњи коктел, који су спремали наши ученици, био је поводом прославе Dana школе у Гимназији. Целокупан коктел био је спремљен у нашој школи. Кувари и посластичари су спремали храну, а конобари су служили. Врло често наши ученици после завршене средње школе уписују Вишу хотелијерску школу у Београду, и тамо постижу врло добре резултате, а није редак случај да буду запослени у неком од познатијих хотела у Београду. (нпр. Хајат)



Nina Stankovć, IV-5

Vreme u kojem živimo. Vreme iskrivljenih vrednosti.

Vreme u kojem se cene firmirana garderoba, skupa kola, novi mobilni telefon, kao i sva druga tehnika koja ne služi ničem drugom osim dokazivanju. Velike količine novca daju se za proslave rođendana, svadbi, takođe radi dokazivanja i takmičenja. Ljudi se cene prema tome koliko imaju u džepu i na sebi, a ne u sebi. Putovanja, koncerte, rođenje dece i sve velike događaje, iz svoga života, gledaju kroz digitalni ekran, a ne svojim okom, čak iako su prisutni nečemu tako velikom, opet radi kasnijeg dokazivanja onima koji to ne zaslužuju. Oni, kojima takve "vrednosti" nisu bitne, retki su u našem društvu, ponekad skoro neprimetni. Društvo ih manje ceni i ostavlja ih neprimećene u nekom zapećku, a zapravo ne vidi kakvim pravim karakternim vrednostima oni raspolažu. To su, zapravo, deca, koja se u svom životu vode uspesima u školi i sportu. Deca koja žele da postanu jednoga dana ljudi, a ne robovi današnjice. Takvih u našoj školi je i više nego što ste mislili. Osvrnite se i videćete Arsić Petra koji je sate proveo učeći osnove ekonomije kako bi postigao 1. mesto na Republičkom takmičenju uz pomoć svog profesora Sava Gavrića. Ugledaće devojke koje su učestvovali na Školskoj olimpijadi u maju 2012. i osvojile zlatnu medalju, takodje uz pomoć profesora, Ljupčeta Cvetkoskog. Mnogo je i onih koji su humani. Ipak, iako mnogo uzimamo, mislim na medalje i prva mesta, mnogo želimo i hoćemo i da damo. Veliki broj učenika se svake godine odaziva akciji dobrotljivog davanja krv i zbog toga smo već nekoliko godina za redom dobitnici priznanja za Najhumaniju sredinu. U našoj školi postoji i veliki broj profesora koji se bori za svoje đake, onih koji žele da njihovi učenici postignu što veći uspeh, i umesto novim lap topom, pohvale se osvojenom medaljom na takmičenju. Jedna od takvih je profesorka Nada Ranković, koja je već 15 godina zaposlena u našoj školi. Profesorka, zbog koje je veliki broj generacija iz naše škole izašao sa odličnim znanjem iz matematike. Njen najveći uspeh bio je osvajanje ekipnog prvog mesta na Republičkom takmičenju iz matematike školske 2010/11. godine, pri čemu su učenici osvojili tri republičke nagrade, a profesorka Nada je proglašena za mentora godine od strane Zajednice ekonomskih škola Srbije. Prethodne školske 2011/12. godine "tim Ekonomске škole" osvojio je ekipno drugo mesto na Republičkom takmičenju iz matematike, pri čemu su pojedinačno osvojili dve republičke nagrade. Veliki uspeh postignut je maja 2012. kada je naša škola na takmičenju iz matematike u Šapcu osvojila ekipno 2. mesto, sa 292 boda, a u pojedinačnoj konkurenciji Kostić Milan je osvojio 1. mesto u kategoriji četvrtih razreda, a Jordanović Marko 2. mesto u kategoriji trećih razreda. Vidi se da nismo samo dosadni đaci, već i vrlo dobri sportisti, ali i humani mladi ljudi! Drago mi je što mogu da se pohvalim da u svojoj školi imam takve. Oni mi vraćaju veru u život, veru da prave vrednosti nisu u potpunosti izgubljene. Oni su tu da ih čine večno živim.

Nina Stankovć, IV-5

#### ИЗВЕШТАЈ О УЧЕШЋУ НАШЕ ШКОЛЕ У КВИЗУ "КОЛИКО СЕ ПОЗНАЈЕМО"

У оквиру пројекта Владе АП Војводине "Афирмација мултикултурализма и толеранције у Војводини" наша школа је учествовала у реализацији седмог циклуса квиза из историје националних заједница Војводине "

"Колико се познајемо", који заједнички организују Покрајински секретаријат за образовање, управу и националне заједнице и Радиодифузна установа Војводине. Такмиčenje је реализовано у форми телевизијске емисије на којима су учествовали екипе са територије Војводине, састављене од четири такмичара. Нашу школу представљали су следећу ученици Ашанин Јелена, Богдановић Boјана, Цветковић Стефан и Филиповић Никола, сви из одељења II-4, а предводила их је професorka Бранка Марковић. Снимање се организовало у мартау и априлу 2012. година у студију "Дунав" у Петроварадину. Такмиčenje се одвијало између четири школе, а наша школа освојила је друго место. Пошто само првопласирана екипа иде у наредно коло ми смо били помало разочарани пласманом, али се надамо да ћемо следеће године остварити бољи резултат. Организатори обезбеђују аутобус за екипу и њихове навијаче, које су чинили ученици из њиховог одељења са разредном Надом Ранковић и још неколико професора наше школе. Пре снимања обишли смо Нови Сад и Петроварадинску тврђаву и прелепо смо се провели. Договорили смо се да учествујемо и у наредном циклусу овог квиза и да учесници у њему буду ученици овог разреда.



Бранка Марковић, проф.

**H**ani smisao u životu može te довести do ludila, ali živeti bez smisla, može biti život pun nemira i жељa. Čovek je svojim pojačanjem svestan samo једне istine. Istine o svome kraju. Ipak, ta istina ne negira život, ona nas samo podstiče da svoj put poslepmo zvezdama ili, možda, trjerem.

Свако од нас тај свој пут, неизменично посила и једним и другим.

Сви тежимо неком циљу. Зашто се онда тако често осврћемо? Зашто нам је потребно да гледамо уназад? Зашто, подсвесно, не желимо да стигнемо до циља? Јер, суштина нашег живота је у вечитим супротностима, у рушилачком и стваралачком, у свесном и несвесном, у жељи и разуму, у крећењу пута и страху од постигнутог циља. Тако супротности у нама постоје у прожимању: наслада у болу и бол од насладе, узвишене лепота и лепота у блatu! Ми вечно идемо напред, али потажно не желимо до циља.

На том свом путу идемо ка својој срећи. Одлучујемо да свој живот учинимо смисленim. Чезнemo за нечим великим не знајућi да је сва величина управо у тој нашој жељi, у том нашем једином животу, у «малим срећама», које су наше једино дело. Тако сваки период живота постајe живот за себе.

Детињство са својим почетком и крајем. Младост, у којој сада схватам шта желим, шта хоћу и колико могу, у којој покушавам да своје «мале среће» претворим у нешто за чиме ћу у старости моћи да се окренем без спуштања погледа. Сви ми имамо планове, али само један циљ. Ко размисли, тај ће га лако наћи, јер он је у нашој вољи и нашој страсти да га достигнемо.

Тај циљ је сва наша судбина омеђена временом које противче. Сваки нови живот, сваки нови дан, доказ су да правог краја нема, да савршенство не постоји. Зато човек не треба да има идеал, јер тај идеал је апсолутни ред, са претензијом да се достигне хармонија, коначно решење. А човек, по суштини свога бића, не познаје «коначно», јер коначно зауставља процес живота. Тиме се мотивише рушилачки нагон који, упоредо са стваралачким, човек носи у бићу.

Човек воли да ствара, да креће, то је неоспорно, али зашто страсно воли рушење и хаос? Да ли, можда, ше се инстиктивно боји достизања циља и краја?

Живимо свесни да је сваки наш корак још један тренутак, још једна наша одлука, још један покушај да мудром разуму супротставимо глупу вољу!

Драгана Дукић, 1991.



Драгана Вицков, проф.

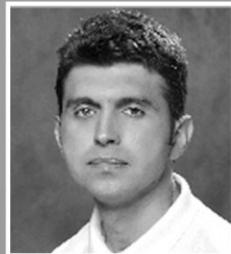
## Био сам један од вас

Драги ученици, пријатељи, надам се и будуће колеге студенти првог и правог Економског факултета у Београду, драго ми је што имам прилику да вам приближим Основе економије, предмет којег се толико плашиште. Приказаћу вам га у једном другом, веселијем светлу, у којем владају знање, дружење и такмичарски дух. Био сам ученик IV-1, одељење економски техничар. Пошто сам био матурант, требало је почети са припремама за пријемни испит! Видећете како то може, али не треба да вам ствара тензију! Чуо сам да ученици који освоје једно од прва три места на републичким такмичењима из предмета који се бодују на пријемном, бивају ослобођени полагања тог дела испита (пријемног, наравно). Тиме се већ на старту олакшава пут ка жељеном циљу. Питао сам свог професора Сава Гаврића да ли би хтео да ми помогне у припремама за такмичење из Основа економије. Тако су почеле моје припреме за такмичење, које се одржало у Аранђеловцу, априла 2012. године. Три месеца су пролетела као једна секунда, а припреме су биле завршне! Отишао сам у Аранђеловац, да донесем још један трофеј нашој школи. Такмиčenje је било одлично организовано. Лепо смо се дружили и размењивали знања, утиске, идеје. Сутрадан је професор др Бранко Медојевић донео резултате. Огромна трешма нас је све преплавила! Знате онај осећај када треба да чујете нешто заистa битно? Прочитао је моје име. Био сам први! Не могу да вам опишем срећу коју сам тада осетио! Колики је то био успех за мене! За моју школу! Од шеснаест такмичења, дванаест првих места припада нашој школи, све захваљују Саву Гаврићу, мом цењеном професору, који ми је пренео неопходно знање, усadio радне навике и помогао да заволим економију, а не да је се плашим! Уписао сам економски факултет, био први на ранг-листи, а идаље се борим за своју будућност! Зато, само напред! Борите се, учите, јер од свега доброг, што поседујете, знање је најбоље. Нико вам га не може укради, нигде га не можете купити, нити изгубити, јер је неуништivo!



Петар Арсић





Љупчо Цветкоски, проф.

Зовем се Љупчо Цветкоски, рођен 19.10.1966. у Панчеву. Завршио сам Факултет за физичку културу у Београду са оценом 8,50 као четврти студент генерације. Професор сам у Економско-трговинској школи „Паја Маргановић“ од 1994. године. Љубав према спорту стекао сам у детињству бавећи се разним спортома. Од своје шеснаесте године почињем да тренирам атлетику са којом сам доживео најлепше и најтеже тренутке у спортској каријери.

1990. године на Гран при митингу у Будимпешти као репрезентативац Југославије истрачао сам још увек важећи сениорски рекорд Војводине на 1500m на који сам веома поносан ( 3.44). Због завршетка студија, а и незгодне повреде напустио сам активно бављење спортом и врло брзо дипломирао. Бављењем спортом, могу рећи врхунским спортом, стекао сам неколико карактерних особина као што су упорност, самодисциплина, самокритичност. Спорт чини пуно одрицања, напорних тренинга, много путовања, али и стицање пријатеља широм света.

*Ako želite da postignete neki uspeh, verovatno znate da ga je lakše postići kada pored sebe imate dobar tim. Za uspeh je potreban trud mnogih ljudi kako bi se do cilja došlo. Takođe, nivo uspešnosti se može povećati udužimo li veštine i znanja svih u timu. Prof. Ljupčo Cvetkoski je organizovao tim pokupivši najbolje učenike iz oblasti trkačkih, bacачkih i skakačkih disciplina iz naše škole.*

*Kako napredujemo, svakodnevno nailazimo na nove prepreke. Naš atletski tim je uspeo! "Za uspeh je potreban trud mnogih ljudi.". Strah jako utiče na život svakog od nas.*

*Zbog njega ne donosimo uvek najbolje odluke. Često odbijamo prilike koje bi mogле podići naš život na viši nivo. Kada nam se pružala prilika da učestvujemo na Školskim olimpijskim igrama, obezveč smo je prihvatile, jer se takva prilika ukazuje samo jednom.*

*Niko nam nije rekao da će put ka prvom mestu biti lak. Trebalo je proći opštinsko, okružno i međuokružno takmičenje, pa tek onda stići do onog najtežeg, republičkog.*

*Želele smo da uspemo, tražile smo način i pronašle ga!*

*Najbitnije je to što smo znale da nijedan cilj nije toliko uzvišen da bi opravdao nečasna sredstva. Znale smo da neće svi biti fer, ali isto tako i da bez fer pleja naš uspeh neće biti vredan pažnje. Prof. Ljupčo je trener atletike, poznaje gradove koji imaju dobre atletičare, znao je sa kakvim ćemo se ekipama susresti i napravio jasan plan koji će nas dovesti do najvišeg mesta.*

*Onog trenutka kada je stigao dopis, profesor nas je okupio, ispričao nam svoj plan, podelio discipline i pripreme su mogле da počnu. Takmičenje je bilo ekipno, sastojalo se od 7 disciplina posle kojih su se zbrajali bodovi. 100m je trčala aktuelna državna prvakinja, Zorana Barjaktarović, 400m maturantkinja Dragana Despotović, 800m sam trčala ja, za štafetu 4x100m su bile zadužene Zorana Barjaktarović, Dragana Despotović, Katarina Vašica i Kristina Pavlov, kuglu je bacala Milena Živković, u skoku u dalj je nastupila Katarina Vašica, a u disciplini skok u vis se takmičila Dragana Jesin.*

*Pitajte bilo kog aktivnog sportista da li je lako biti sportista i on će vam sigurno reći da nije.*

*Da biste puno postigli morate se puno i odricati. Često čujemo kako nam kažu da nikada ništa nećemo postići. Većinu važnih stvari stvorili su ljudi koji su pokušavali čak i kad nije bilo nikakve nade da će uspeti. Ne kaže se slučajno da vežba čini majstora. Šta oni znaju o tenziji i živcima koji nam ne dozvoljavaju da spavamo dan pred trku? Ne znaju da smo bezbroj trka isrtcale prehlađene ili povređene. Ne znaju kako nam je bilo kada smo čekale da naša trka počne. Iako smo važile za apsolutne favorite, nama su pred svaku trku 'klecali kolena'. Neka pitaju Zoranu kako je to izgubiti ili dobiti trku za samo jednu stotinku. Treba osetiti strah i tremu prilikom istezanja 10 minuta pred trku da biste znali kako je biti sportista. Svi ti čestitaju kada osvojioš medalju, a niko te ne pita da li je hladno kada na -10 zimi izadeš da trčiš da bi ostao u formi. Ipak, to je naš izbor. Ne osvrćemo se, već idemo napred!*

*Dostojevski je rekao: 'Ako si se uputio prema cilju i putem počeo da zastajkuješ i da kamenjem gađaš svakoga psa koji laje na tebe, nikad nećeš stići na cilj.'*

*Osećale smo veliku odgovornost prema treneru, ali i prema sebi samima, jer smo uložili, svi zajedno, puno vremena da se okupimo i treniramo.*

*Nije bilo lako naći se među 9 najuspešnijih ekipa sa teritorije cele Srbije. Konkurenca je bila stvarno žestoka. Nismo pazile na naše suparnike, već na ono što mi radimo.*

*Opštinsko i okružno takmičenje, održana u Pančevu, na nama dobro poznatoj stazi Dinama, smo lako prošle. Međuokružno takmičenje, održano u Novom Sadu, bilo je za nijansu teže, ali smo i njega brzo prevazišli. Republičko takmičenje je bio pravi izazov za nas. Ono je održano u Sremskoj Mitrovici od 9. do 15. maja. Jedno veliko iskustvo za nas.*

*Takmičenje smo svakog dana doživljavale kao penjanje na planinu. Usputni pogled ka vrhu podsećao nas je na cilj. Bilo je učenika sa raznih strana.*

Како професор у школи почeo сам да радим после атлетске каријере 1994. године. Од почетка важим за строгог професора који, како деца кажу, пуно захтева. Пуно тражим, али пуно и дајем. Као и сваки амбициозни професор жељан сам да своје знање пренесем на децу тако да најбољу сарадњу имам са вредном и радном децом. Најлепши део нашег посла је када на крају четврте или треће завршне године могу да видим велики напредак код ученика који је делом и моја заслуга. Исто као и сви људи који раде и ја код себе примећујем мане. Можда је мој највећи недостатак нетolerанција према нераду, крутост према ученицима који су навикили на „провлачење“. Мој спортски дух никада то неће прихватити. Настојим да извучем максимум из сваког ученика и да му трајно усадим љубав према спорту или здравом животу.

У досадашњој каријери као атлетски тренер имам са својим атлетичарима око 50 златних медаља са државних првенстава, пет медаља са Првенства Балкана и победника на јуниорском Купу шампиона Европе. Две године за редом проглашен сам за најбољег тренера у млађим категоријама у Србији.

Као професор у школи водио сам рукometну, атлетску и кошаркашку секцију. До сада сам освојио 25 медаља на републичким такмичењима са својим ученичима али ми је ова последња некако најдражана. У мају 2012. године на Школској олимпијади ученика Србије у Сремској Митровици освојили смо златну медаљу. Прошли смо четири нивоа такмичења на којима смо морали да победимо да би отишли на Школску олимпијаду, а тамо нас је чекао најтежи посао. Сви такмичари су дали свој максимум и захваљујући њима дошли смо до највишег подијума. Морам подједнако похвалити све ученике који су заједно са мном показали да су најјачи када је најпотребније: Барјактаровић Зорана, Павлов Кристина, Вашица Катарина, Марковић Драгана, Деспотовић Драгана, Стаменковић Слађана, Живковић Милена, Јешин Јелена и Владисављев Ања. И поред овогликог броја освојених медаља мислим да имамо одличне ученике и сјајне спортисте те су моје и њихове амбиције да поновимо успех и опет будемо на највишем подијуму. Због свих ових награда колеге су ме изабрале за најбољег професора што ми је велика част, а уједно и обавеза да наставим да радим најбоље што знам.

#### ХВАЛА СВИМ КОЛЕГАМА КОЈИ СУ БИЛИ УЗ МЕНЕ!



*Ovo takmičenje nam je pružilo priliku da sklopimo prijateljstva sa njima kao i da bolje upoznamo sebe. Postale smo svesne koliko smo jake tek kada nam je jedino preostalo da budemo jake.*

*Prisećam se svih lepih trenutaka. Uvek smo bile tu jedna za drugu kada je bilo teško.*

*Često smo pričale o tome kako ćemo lepo izgledati na pobedničkom postolju sa diplomom u ruci i zlatnom medaljom oko vrata. Nažalost, nismo imale tu sreću da pobednički pehar primimo na pobedničkom postolju, već smo ga, zbog loše organizacije, doble na auto parkingu.*

*Ali, ni to nije umanjilo našu sreću. Išle smo тамо, pre svega, da dokazemo себи koliko vredimo.*

*Put do uspeha je često popločan brojnim promašajima. Ali nikada ne treba odustati od svojih snova.*

*Kao potvrdu mogu navesti život Alberta Ajnštajna. Njegovi roditelji su bili ubeđeni da je njihov sin mentalno zaostao, jer je progovorio tek u četvrtoj godini. U prilog tome govor i opis njegovog učitelja: 'Albert je trom, mentalno spor, nedruštven i stalno odsutan u svojim maštarijama.' Iz škole je izbačen, a nije prošao na prijemnom za fakultet zbog loše ocene iz – математике! Srećom, to ga nije pokolebalо, па je svet bogatiji za genijalnog nobelovca i tvorca teorije relativitetit.*

**Sladana Stamenković II5**

**Borim se!**

Bavim se taekwondoom (tekvondoom) već sedam godina. Sve je bilo odlično prve četiri godine. Svakoga dana trening. Nije postojao vikend, Božić, Uskrs, Nova godina... Samo treninzi, naporni, tako da sam, vrlo brzo, posle četiri godine dobila crni pojas, postala trener i evo me, već 4 godine, na tom položaju. Kada bih rekla da su mi prethodne godine bile strašne, ne bih pogrešila. 2009, nakon srednje škole, umrla mi je mama. Tada sam doživela stravičan šok, trenutak iz kojeg nema izlaza...prvi najboljniji momenat u životu koji me je poremetio. Sva sreća, imala sam baku, koja mi je pomogla d a preguram, ali i preživim taj period... (jer sam od 2000. živelia sa mamom i bakom). Trebalо je da, te 2009, idem na Balkansko prvenstvo, ali nisam zbog upisa na fakultet i tu sam napravila najveću grešku... ponovo pad... Propustila sam šansu.



Milica Šipka



Milica Šipka (IV 5/ 2009. raz. star. Svetlana Nišavić)

Pokušavala sam da se naviknem na život bez majke, a onda još jedan šok! Umire mi baka 2011. godine, od tuge za svojim detetom. Tada dolazi do mog potpunog rastrojstva... Izbačena iz ravnoteže, ostala sam sama. Da tada nije bilo dečka pored mene, sa kojim sam i sada, završila bih ko zna gde, u nekoj instituciji, verovatno. Toliko mi je pomogao, da to ne mogu iskazati rečima. Ljubav koju imamo i način na koji funkcionišemo, međusobna podrška, poverenje, sreća, osmeh na našim licima, to je ono pravo. Drago mi je što postoji! Smatram da je nepoholjiv! Uvek postoji mogućnost da sve bude drugačije, možda ima i boljih, možda naletim na nekog drugog, ali on mi je sada sve!

Osećaj je neopisiv! Ostala sam totalno sama, sa životnim problemima, kućom, stanom, komunalijama... sa svim onim što život jeste... Borim se, jer imama sa kim.

Trener mi je mnogo pomogao. Nisam trenirala nekoliko meseci. Trebalо mi je da se vratim u kompletну problematiku, na koju ni sada ne mogu da se naviknem. Ipak, ljudi iz kluba i trener me polako vraćaju u sport, pomažu mi da skrenem misli. Bila sam, bukvalno, po ceo dan u sali. Trener mě je pomirio sa tatom. Nismo pričali dve godine, od mamine smrti, jer se nije našao... nije želeo... ne znam To je kod mene kraj... kada te nema u pravom trenutku... Sada sam druga po rangu u Srbiji, a trenutno i druga na Balkanu! Studiram Fakultet bezbednosti u Beogradu. Drama je bila i oko upisa! Učila sam od oktobra do samog upisa... Tri predmeta postoje za prijemni: psihologija, sociologija i ekologija. Izabrala sam ekologiju i psihologiju. Fakultet je zaista težak i mnogo mora da se uči, a konkurenca je velika! Tradicija fakulteta je duga, a predaju nam izuzetni stručnjaci. Svakodnevno se obraduju najrazličitije teme, pa se uvek iznenadim novim saznanjima. Ipak, smatram da će se trud isplati, jer ima mnogo mogućnosti za zaposlenje posle završetka! Neizmerno mi je drago što sam student ovog fakulteta, jer sam još jednom dokazala sebi da mogu, želim i hoću, da sam borac!

Ako i vas zanima novinarstvo i ako želite da se oprobate u voditeljskom svetu, postanite član Focus Medie i priključite se našim TV radionicama. Na radionicama, koje su inače svake srede, učimo osnove novinarstva, kao na primer ŠTA JE VEST? KAKO NAPRAVITI VEST? ŠTA JE INTERVJU? ŠTA JE STAND UP? I jos mnogo toga. Skoro svake subote u studiju TV Pančeva članovi FocusMedie imaju emisije uživo. Emisija, "Hoću da kažem", napravljena je sa ciljem da deci iz osnovnih i srednjih škola pomogne da se oprobaju u voditeljskom poslu. Bilo je tu dosta emisija i snimanja, ali jedno od najzanimljivijih bilo je snimanje za novogodišnju emisiju na klizalištu u VIVA parku. Pored toga što je bilo zanimljivo, bilo je i poprilično teško. Pre emisije smo samo razgovarali o mogućim pitanjima, ali ništa nismo imali konkretno spremljeno. Zbog toga smo svi morali da uključimo sve naše adute kako bi snimanje proteklo u najboljem redu. Sa klizaljkama na ledu nije ni malo lako smisliti pitanja za sagovornike, držati mikrofon, klizati i paziti na ostale klizače. Snimanje emisije je proteklo u najboljem redu. Za razliku od kamermana, koji je takođe bio na klizaljkama zajedno sa svojom opremom za snimanje, moje kolege i ja smo imali malo lakši zadatak. Iako nam nije bilo lako uskladiti se sa hladnoćom, vjetrom i gužvom na klizalištu, ideja je uspešno realizovana. Svako naše sledeće snimanje donosi nam nova iskustva i zanimljivosti, a sve to postižemo zahvaljujući novinarima i voditeljima sa Televizije Pančeve, koji nam u svemu tome pomažu i trude se da deo svog znanja prenesu i na nas.



Miljana Vranić I-5

**NIKOLA VUČKOVIĆ IV 6**

NIKOLA VUČKOVIĆ IV 6

Tekvondo treniram od 16.aprila 2003. godine. 2009. godine u decembru sam položio za majstorsko zvanje - crni pojas 1. dan.

-Osvojio 62 medalje - 27 zlata, 15 srebra, 20 bronzi.

**Najznačajniji rezultati:**

- 3 puta prvak Srbije
- Vicešampion Balkana
- 3.mesto na Evropskom prvenstvu za juniore 2011.god.koje se održalo na Kipru(Pafos) gde je učestvovalo 400 sportista iz 43 zemlje. Pobedom nad Fincem 15:12, Kipraninom 17:5, Hrvatom 15:4 i porazom od predstavnika iz Azerbejdžana 15:14 osvajam bronzu što mi je najbolji i najznačajniji rezultat u karijeri.

-Od 2012. postajem senior i ubrzo ulazim u reprezentaciju.

-U maju i junu učestvujem na velikim takmičenjima kao što su: Evropsko seniorsko prvenstvu u Mančesteru, gde sam kao i na Evropskom juniorskom prvenstvu izgubio od predstavnika iz Azerbejdžana 8:4 i Evropsko prvenstvo do 21 godine u Atini.

Cilj mi je odlazak na Svetsko prvenstvo u Meksiku u julu 2013. godine.

**K**reativne TV radionice pod nazivom Focus Media, počele su sa svojom nastavom u osnovnim i srednjim školama grada Pančeva. Traju od oktobra 2012. godine do juna 2013. godine, a sve uz medijsku podršku TV Pančeva. Na ovim radionicama mogu prisustvovati svi zainteresovani učenici koji žele da se bave novinarstvom ili bi hteli da steknu neka osnovna znanja u okviru ovog posla. Ja sam se baš pronašao u ovome, zbog toga što želim da postanem sportski novinar i komentator i onda su mi, upravo iz tog razloga, ovi časovi mnogo pomogli da naučim neke osnovne stvari o ovom poslu. Predavači na ovim radionicama su dugogodišnji novinari na TV Pančevu, koji prenose svoje iskustvo i znanje na mlađe polaznike. Izuzetno mi je drago što imam priliku da budem voditelj u emisiji "Hoću da kažem", koja se emituje uživo u 14h svake subote. Na početku sam imao tremu, jer mi je bio prvi put da se uživo pojavljujem pred kamerama, pa još da ne bi trebalo da pogrešim, bio je dodatni pritisak. Vremenom sam se navikao na sve to, učio na nekim greškama, koje sam pravio, a sada mi je izuzetno drago kada me ljudi sretnu na ulici i pitaju da li sam ja voditelj na TV Pančevu. Postao sam popularniji upravo zbog ove radionice. Ova emisija, nije korisna samo zbog popularnosti, već daje dozu snalažljivosti i samopouzdanja, jer je neophodno voditi računa o tome u koje vreme bi po planu i programu trebalo da se pusti neki prilog, u koju kameru treba gledati kada se nešto priča ili kada se sagovornik u studiju zbuni, pa ga morate sve vreme slušati i pomagati mu u njegovoj priči, postavljanjem nekih dodatnih pitanja. Preporučujem svim zainteresovanim učenicima da se prijave u ovu radionicu, ukoliko smatraju da bi mogli da se bave novinarskim poslom, koji je meni izuzetno dinamičan i zanimljiv, a koji mi je pomogao da upoznam mnogo novih ljudi.

Ako vam se svidela moja priča, i kako to sve izgleda ispred i iza kamere, drugari, nadam se da ćemo se videti i postati kolege na TV-u!

Aleksić Aleksandar, II-5



Aleksić Aleksandar, II-5



Jasna Gajin, školski pedagog



U školi je 28. 05. 2012. organizovano takmičenje u navlačenju konopca. Takmičenje je organizovao Tim za zaštitu učenika škole od nasilja u saradnji sa profesorom fizičkog vaspitanja, Nebojom Popovskim. Cilj je bio promovisanje nenasilne komunikacije i fair playa. Takmičilo se ukupno 10 ekipa od po 4 takmičara, iz odeljenja koja su želela da učestvuju. Prigodne nagrade za pobednike - torte za I., II. i III. mesto osmisili su i napravili učenici škole sa svojim profesorima poslastičarstva. Ekipa učenika su pokazale izuzetnu snagu i kulturno ponašanje, a plasman je izgledao ovako:

1. Odeljenje III/4 (sadašnje IV/4), odeljenjski starešina Ivan Panajotović
2. Odeljenje II/8 (sadašnje III/8), odeljenjski starešina Vesna Stamenkovska
3. Odeljenje III/6 (sadašnje IV/6), odljenjski starešina Ana Dangubić

Značajno učešće u svim ovim aktivnostima pokazali su učenici sa kojima je Tim za zaštitu učenika škole od nasilja radio tokom školske godine. Takmičenje je bilo u duhu dobrog raspoloženja, smeša i navijanja, što svedoči i fotografije! Bio je ovo dobar primer da odmeravanje snaga može da se završi u drugarskoj atmosferi. Sve pohvale za učesnike, navijače i organizatore!

Jasna Gajin, školski pedagog



Školske 2011/2012 godine konstituisan je učenički parlament ETŠ, na inicijativu profesora engleskog jezika Čedomira Opamice. Parlament je počeo sa radom u drugom polugodištu i već na prvim sastancima predmet debate bili su: identifikovanje problema sa kojima se učenici škole susreću i načini i strategije njihovog rešavanja. Na samom početku rada parlamenta uspostavljena je jako dobra saradnja sa nastavničkim većem i pedagoško-psihološkom službom. Učenici su odlučili da će se odmah pozabaviti najtežim problemom, a to je nasilje u školi. U saradnji sa školskim pedagogom Jasnom Gajin i psihologom Slavicom Anastasijom Čosović, članovi tima za promociju nenasilja učeničkog parlamenta ETŠ, izradili su plakate koji će uticati na razvoj svesti kod učenika i suočiti ih sa problemom koji je tada postojao.

U završnom procesu su i predavanja i radionice za učenike škole koji će se održavati na časovima građanskog vaspitanja i dalje pospešiti razvoj svesti kod učenika.

U daljem radu, članovi učeničkog parlamenta primetili su da u školi postoji izvestan broj prostorija koji se ne koristi. Kroz debatu, našli su puno različitih namena te podrumske prostorije, od sale za sastanke parlamenta i bioskopske projekcije, do mesta gde se mogu održavati seminari i radionice za učenike i profesore. Stoga, rešili su da će sopstvenim zalaganjem i trudom pokušati da pronađu sredstva za njihovo sređivanje. Na sastancima parlamenta odlučeno je da bi se moglo sprovesti nekoliko akcija za prikupljanje sredstava za renoviranje tih prostorija. Zato, članovi parlamenta organizuju tri žurke u pančevačkom klubu „Coupe“ koje su bile veoma posećene. Prikupljeno je 117 000 RSD. Sav prihod biće iskorišćen za popravku navedenih prostorija do kraja ove školske godine.

Kada je reč o popravkama i renoviraju tu priči nije kraj. Članovi parlamenta žele da reaktiviraju tzv. „đački dinar“, kao neizostavan element svake škole. Smatramo da će ta stavka svakako doprineti poboljšanju opšte bezbednosti učenika u školi, jer se iz tih sredstava finansira, preko potrebno, obezbeđenje u školi, vrše se popravke i zamena inventara, revidiranje učionica, tabli i računara i još mnogo toga. Pokušaćemo da apelujemo na učenike, roditelje i profesore da nas podrže u našem nastojanju da učinimo našu školu boljom i lepšom.

Mentor: Čedomir Opamica, prof.

Učenici srednje škole „Paja Marganović“ uče o trgovini i van škole

Autor: M.Nikolić 25.12.2012. - Novine 24 SATA;

Učenici prvog i drugog razreda srednje ekonomsko-trgovinske škole „Paja Marganović“ iz Pančeva posetili su danas Ušće šoping centar i razgovarali sa menadžmentom kompanije. Obilazak šoping centra bio je deo praktične edukacije učenika, koji je osmišljen da đake upozna sa načinom funkcionisanja i upravljanja jednim poslovnim sistemom.

- Osim redovne nastave, sprovodimo i vannastavne aktivnosti koje za cilj imaju bolju praktičnu edukaciju učenika. Nama je važno da naši đaci, osim teorije, stiču i praktična znanja. Naša osnovna ideja je da učenici uču od najuspešnijih, a posetom Ušće šoping centru uspeli smo da im omogućimo da prošire svoje vidike i steknu praktična profesionalna saznanja od zaposlenih - kaže Nada Čikoš, direktorka škole.

Učenici su obišli ceo šoping centar i kancelarije menadžmenta i iskoristili priliku da se slikaju sa Deda Mrazom u njegovoj hotelli, kao i da ubace plastične flaše u ekološku jelku.

Tijana Vujović, direktorka "Confluence Property Managementa" kaže da je upravljanje Ušće šoping centrom ozbiljan posao koji zahteva i obrazovanje iz oblasti ekonomije i trgovine.

- Možda će baš neko od vas u budućnosti upravljati ovakvim i sličnim trgovinskim objektima. Za takav posao, osim znanja koje dobijate u školi, veoma je važno i da steknete odgovarajuću praksu. Samo kroz praktičnu nastavu i ovakve posete možete da vidite kako sistem funkcioniše, da nešto naučite ali i da se lepo zabavite - kaže Vujović.

Učenici u kancelariji menadžmenta



Slavica Anastasija Čosović,  
školski psiholog



U utorak 25.12.2012. učenici ETŠ Paja Marganović su bili gosti tržnog centra UŠĆE u Beogradu, i to je prva saradnja jedne škole u Srbiji sa ovim šoping molom. Učenici su priredili kratak program zaposlenima u menadžmentu Ušća, a zatim u pratinji menadžera g. Mirka Smiljanića i PR-a Ušća gđice Aleksandre Janković pošli u obilazak šoping mola. Nakon toga gledali smo 3D projekciju svetskog hita HOBIT. Organizator i nosilac posla je bila prof i psiholog Škole Slavica Anastasija Čosović. Nosioci programa su bili učenici II5- Vujinović Dejana, Stamenković Sladana, Arambašić Milica i Naumovski Jelena. Zahvaljujem ovom prilikom direktorki škole gđi Nadi Čikoš, pomoćniku direktora g. Damjanov Stevanu kao i raz. starešinama gđi Čikoš Pandurov Ivani, gđi Perković Jasmini i g. Vladimiru Delji na podršci i saradnji Menadžment Ušća je bio oduševljen nastupom naših učenika, i ponudili su nam saradnju u narednom periodu. Reči Mirka Smiljanića najbolje govore kako je ocenjena naša ideja o saradnji:

"Učinili ste nam čast svojom posetom. Vaš pristup edukaciji učenika je veoma proaktiv, i verujem da će rezultat toga biti kadrovi koji će vrlo brzo zauzeti vrlo odgovorna i značajna mesta u razvoju privrede naše zemlje. Svakako, ukoliko budete želeli neka dalja pojašnjenja, informacije ili našu podršku u procesu edukacije od strane naše kompanije biće nam draga da pomognemo."

Mirko Smiljanić CSM  
Head of client Portfolio



### Koordinacija!

U školi osim nastavnog osoblja funkcioniše još nekoliko službi koje su izuzetno bitne za rad same škole.

Zbog povećane potrebe za bezbednošću sastavni deo svake škole je i služba obezbeđenja. Ona svojim delovanjem doprinosi kolektivnoj bezbednosti učenika, zaposlenih i svih drugih koji se nalaze u školskom objektu! Služba obezbeđenja ostvaruje koordiniranu saradnju sa Upravom škole i psihološko-pedagoškom službom iz koje proističe zajednički cilj, a to je kvalitetna zaštita učenika i rešavanje njihovih problema. Ne postoji pravilo, svaki dan je drugačiji, svaka generacija specifična, sa svojim "Favoritima", trudimo se da budemo otvoreni, da razumemo i učinimo sve što je u našoj moći da se učenici maksimalno posveti nastavi i da im boravak u školi predstavlja zadovoljstvo. To je i naš uspeh!

Aleksandar Bunić, Sfinga-Pro

**Nataša Šarić**, bivša učenica naše ekonomске škole, a sada jedan od najpoznatijih i najcenjenijih srpskih dizajnera. Poznata po ekstravagantnoj modi, neuobičajnim kravatama i pozitivnoj energiji, pričala nam je o tome kako se izborila sa ekonomskim predmetima, što je u trendu i kakav je bio njen put ka uspehu u Srbiji. Ova svestrana dizajnerka radila je i styling za veliki broj muzičara na ovim prostorima, kao što su Sofine 2, Ana Stanić, Električni orgazam, Kontrabanda, Lazar Ristovski & Aleksandar Lokner (Naos), Bajaga i instruktori, Urgh, Tap-011, Teofilovići, Pavle Aksentijević i grupa Zapis.

Pitali smo je...

**Konto:** Kao nekadašnja učenica ove škole, a sada uspešna i ostvarena modna kreatorka, poznata u celom svetu, kakve utiske iz srednje škole možeš da podeliš sa nama?

**N.Š.:** Predivno odrastanje u skoli Paja Marganović, sjajna ekipa profesora, mislim da sam im bila jako gotivna, posebno nekim profesorima...Baš taj moj umetnički aspekt je nekako ostavljao jak utisak...a samim tim sam ga nekada koristila i za dobru ocenu...mada... po prirodi sam štreber... studiozna...nikako kampanjac.Ekonomija je za mene bila dosta apstraktna nauka....tako da sam mnogo više energije ulagala od nekih mojih tadašnjih kolega..tj. drugarica i drugova. Ipak sam predodredjena za artističko snovljenje.

**Konto:** Koje predmete si volela, a koji su ti bili "problematični"?

**N.Š.:** Nekako su mi išli predmeti koji su imali veze sa prirodnim naukama: npr, statistika, brojke, računice... joj mislim da sam neke predmete i pozaboravljala :D hihi

**Konto:** Put ka uspehu je bio trnovit. Kako si uspela da se izboriš sa svim preprekama i u kom trenutku si shvatila da je moda ono čime želiš da se baviš?

**N.Š.:** Kada je u zemlji počeo rat 1991 god. Ja sam odlučila da se priključim tada jednoj kreativnoj grupi mladih ljudi pod imenom CLICK (sada prestizna agencija za modelnig, Beogradske nedelje mode... Fashion week) ostanem u zemlji i izborim se za svoje mesto u carstvu igle i konca.

**Konto:** Zbog čega si izabrala modu, a ne ekonomiju?

**N.Š.:** Pa...nije bilo mesta za mene u ekonomiji....ja sam neko ko je buntovnik ...revolucionar i nadasve vizionar, sve to je za mene umetnost. Znaš...kada se prirodna sklonost (talent) razvije u strastvenu želju, čovek napreduje ka svom cilju kao u čarobnim čizmama.

Mozak je najteža stvar za trošiti je.

**Konto:** Ko ti je od sadašnjih profesora predavao i kakvi su bili u to vreme?



Jovana Šarić IV6

## PANTERA

Pantera je bila američka heavy metal grupa iz Arlingtona u Teksasu. Osnovana je 1981. godine od strane braće Abbott, Dimebaga Darrela. Pesme ove grupe svrstavaju pod žanr heavy metal, trash metal a često su svrstavane i u groove metal. Prvi veliki uspeh, Pantera je ostvarila albumom Cowboys from hell. Tekstovi njihovih pesama uglavnom govore o ljubavi, metalu i životnim pitanjima.

Originalno ime benda bilo je Pantera's Metal Magic i pored braće Abbott bend je u vreme osnivanja imao još tri clana: Donnie Hart na vokalima, Terry Glaze kasnije poznat kao Terrence Lee, na gitari i Tommy Bradford na basu. Prvi album zvao se Metal Magic, koji je izasao 1983. godine. Godinu dana pre umesto Bradfora u bend je došao Rex Brown, poznat i kao Rex Rocker. Godine 1987. na mesto vokala uskočio je Phil Anselmo, koji je zamenio Terry Glaze, gitaristu i vokalistu.

Pored albuma Metal Magic, bend je tokom svojih godina postojao izdao još osam albuma: Projects in the Jungle (1984), I am the night (1985), Power metal (1988), Cowboys from hell (1990), Vulgar display of power (1992), Far beyond driven (1994), The great southerm trendkill (1996), Reinventing the steel (2000). Njihovi poznati singlovi su: Drag the Waters, Hollow, Cemetery gates, Walk, This love, Revolution is my name, 5 Minutes alone...

Bend je dvadeset godina od osnivanja prerastao u jedan od najboljih i najuticajnijih metal sastava ikada. Rasao se 2003. Godine zbog nesuglasica pevača Phila Anselma i ostalih članova grupe.



Ivana Erdeljanac II 6

**N.Š.:** Ne mogu da se setim svih profesora, zaista... Sadašnja vaša direktorka, a meni u ono vreme profesorka Nada Čikoš—fenomenalna, nekako nam je više bila drug, iako je imala stroge kriterijume... podržavala je moju umetničku crtu. Mislim da sam dosta toga naučila od nje... baš zato što je imala uzdržanu otvorenost, zatim profesorka Mugoša, pa Profesor Gavrić... hihhi, joj sa ove distance...nije im bilo lako sa nama. Svi su bili divni i specifični na svoj način....i naravno zahtevni.

**Konto:** U čemu pronalaziš inspiraciju?

**N.Š.:** Inspirisu me bajke, mitovi, legende, misterija naučnog istraživanja... sinteza svega. **Konto:** Od 2012-te si postala poznata po kravatama?

**N.Š.:** Hahaha, ma ja radim kravate već 20 god. ali su me neki klijenti i kolege ubedile da napravim izložbu i tako se desio concept "100 karaktera u 100 kravata" ili new concept of ties. Napravila sam veliku, svetsku pricu od kravate. Ona je postala nikit, ne samo odevni predmet specijalizovan za određene situacije. Napravila sam je da bude, duhovita, atraktivna, umetnička... i za dečake i za devojčice.

**Konto:** Da li je u Srbiji teško ostati jedinstven, dosledan sebi, svojim idealima i idejama?

**N.Š.:** Ako imate viziju...vi je sledite...nije lako ni u Srbiji, ni u Parizu, Milanu, New Yorku... opet treba imati i pragmatičnost, a bitan je i faktor sreće. Biti dosledan, nadgradnji svojih ideja, neprestano se menjati....nista se ne gubi samo se menja...energija se transformiše. Tesla je uvek govorio: "meni ne treba pomoći nego teskoća", ako si se uputio ka cilju i ako ćeš gadjati kamenom svakog psa koji zalaje na tebe... do cilja nećeš stići.

**Konto:** Koliko vremena je potrebno da se napravi jedna kravata?

**N.Š.:** Sve kravate su unikatne (handmade i limited edition)...neke se rade par sati, a pojedine nekoliko dana...Sve me to jako zabavlja.

**Konto:** Kakvo mišljenje imaš o modi, na koderke oblačenja u školi i van nje?

**N.Š.:** Ufffff!!!! ne baš pozitivno...zašto....nekako se bukvalno sve prihvata sto se tiče modnih trendova...to je danas osnovna greška mlađe generacije. Naime treba da od trenutnog trenda uzmete samo mali deo i prilagodite sebi....vaši idoli nisu

pevačice sa TV-a...trebate biti svoji i slediti sebe....možete sami intervenisati na svojoj garderobi.npr.zamenite boju rukava, material, dodate neku aplikaciju i eto nove haljine ;)

**Konto:** Koji je tvoj sledeći cilj?

**N.Š.:** Cilj je stvarati, stvarati, novo, drugačije...imati izložbu u MOM-a muzeju New York!

**Konto:** Važno pitanje za devojke iz škole, izlasku sa momkom...reci nam par saveta?

**N.Š.:** Pa...nemojte biti napadne...mnogo važnije od biti moderan je imati ukusa i od biti u trendu je imati stil. Važna je i funkcionalnost nekog odevnog predmeta. Važno je da se osećate udobno. Budite svoji!.

**Konto:** Da li planiraš da napraviš još neku izložbu? Koja je tvoja sledeća stanica?

**N.Š.:** Da, da, planiram izložbe. Sledеće stanice su: Berlin, New York i Dubai.

**Konto:** Životni moto?

**N.Š.:** "Ako osetis da je tvoj dar neprevazidjen, pogledaj u zvezde"

## Budućnost u Srbiji - Izazov ili suočavanje sa realnošću?

Za većinu mladih u Srbiji ovo je pitanje koje se često postavlja i uglavnom odgovora ima, ali se u tom odgovoru uvek ubacuje jedno potpitnanje: Da li Srbiji bez mladih i obrazovanih ljudi ima budućnost? Ono što bi svako trebalo da zna, jeste:

Odakle je, ko su mu preci, šta se u istoriji stvarno dogadjalo i zašto smo danas tu? Na sva ova pitanja, mnogi u ovoj zemlji bi morali da imaju odgovor, jer dilema mladih ljudi, da je sreća tamo negde (u inostranstvu) za njih, a ne u sopstvenoj zemlji, polako postaje pravilo, pa se tako više i ne može reći da je to dilema.

Savremene tehnologije, otvorene granice, omogućavaju nam lakšu komunikaciju sa mlađim ljudima kako iz našeg okruženja, tako i sa mlađim ljudima iz udaljenih krajeva sveta. U tim kontaktima sa našim prijateljima, (koje smo upoznali - "elektronski") na neki način možemo uporediti njihov način gledanja na život i sopstvenu budućnost sa našom realnošću.

Nije da nema problema i kod njih, ali se ti problemi nekako lako rešavaju, zato što posle završetka studija uglavnom svaki mlađi čovek može odmah da nadje posao u svojoj struci. Možda je to zato što su deo jednog globalnog sveta, verovatno kojem i moja zemlja teži, pa uz sve propuste i mane koje taj svet verovatno ima, on im na neki način daje budućnost. Pošto mislim da budućnost nije ničija svojina nego način kako ćemo organizovati i unaprediti sopstvenu zemlju po ugledu na svet.

Mlađim ljudima u Srbiji treba da dati šansu i tako što će ostati i svoje znanje upotrebiti za izvesniju i bolju budućnost. Nadam se da će ovo biti kao nekakv glas razuma svim ljudima u mojoj zemlji, koji su spremni da se suoče sa izazovom, a to je: budućnost ovde, u Srbiji!



Valentina Kovačević IV6

"Često primećujem da se ljudi plaše mode. Iz tog straha ili sopstvene nesigurnosti, oni je odbacuju. U globalu, mislim da sve ponižavajuće reči iznešene na račun našeg sveta dolaze od onih koji se osećaju izostavljenim, i kao rezultat toga oni se jednostavno rugaju. Samo zato što volite da obučete lepu Carolina Herrera haljinu, ili par J Brand farmerica, umesto neke krpice iz K-mart-a, ne znači da ste glupa osoba. Postoji nešto u modi što ljudi čini vrlo nervoznim". Ona je urednica američkog Vogue-a, za mnoge modne poklonike Bog lično, za neke sam davo. Doduše, davo koji voli Pradu. Jedna i jedina, Anna Wintour.



Maja Plavšić IV/6

Najpoznatije lice modnog novinarstva rođeno je 1949. godine u Londonu. Za modu se zainteresovala kao tinejdžerka, a otac se uvek savetovao sa njom kako da novine približi omladinu. Ana je rekla da je od njega naučila da poštovanje ljudi zavređuju samo oni koji deluju sigurno u ono što žele. U "Septembarskom izdanju" navodi da je upravo njen otac bio taj koji ju je usmerio na bavljenje modom. Prilikom popunjavanja aplikacionog formulara, na pitanje o ambicijama u karjeri, otac joj je rekao da napiše "urednik Vogue-a". Ana je tada imala 15 godina. U 1988. godini, sada već po Vogue istorijskoj, Ana Vintur konačno seda u stolici glavnog i odgovornog urednika američkog Izdanja. Tačno 25 godina nakon sudbinskih i, kako se ispostavilo, predviđajućih reči njenog oca Carla. Ostalo je istorija.

Ostaće upamćena njena debitantska naslovница sa izraelskom manekenkom koja na sebi ima par farmerica od 50 dolara i majicu ukrašenu dijamantima, tada vrednu čitavih 10.000 dolara. Ipak, najveći zaokret napravljen je u odnosu između magazina i dizajnera, pogotovo onih mlađih i neafirmisanih. Svakoga jutra ustaje u 6, igra tenis, odlazi na sređivanje kose i šminke i u kancelariju "Vogue-a" stiže tačno u 8 sati ujutru. Na revije nikada ne kasni, a na žurkama povodom revija ostaje najduže do 20 minuta, jer je u svom krevetu već u 22 h. Svakog dana ruča biftek i u tom periodu se nikada ne javlja na svoj mobilni telefon. Svake godine u saradnji sa Metropolitan muzejom umetnosti organizuje dobrotvorne svečanosti, tokom kojih je do sada sakupila više od 50 miliona dolara za Institut kostima pri muzeju. Ana se ne odrice ni svojih velikih sunčanih naočara, pogotovo tokom revija. Za njih kaže da su poput oklopa koji onemogućava da drugi vide njenu reakciju, bila ona oduševljena, bila razočaranje.

Osnovala je CFDA-Vogue-ov fond za podršku mlađim dizajnerima, a od 1990. sakupila je preko 10.000.000 \$ za borbu protiv sida. U časopisu ništa ne može da se desi bez njenog odobrenja, a fotografii su u obavezi da magazinu dostave kompletan materijal, a ne samo fotografije koje su po njima najbolje.

Osim frizure njen zaštitni znak je i njena odeća. Nosi Chanel-ove kostime sa mini suknjama. Naočare za sunce su takođe skoro neizostavan deo njene odevne kombinacije. Ali ono po čemu je definitivno najpoznatija je njen odnos prema zaposlenima. Zabranjeno je obraćati joj se na poslu, sva komunikacija ide preko njenih asistenata, sa kojima nikad nije prešla granicu strogo poslovnog odnosa. Nikad ne komunicira sa onima sa kojima to nije neophodno. Za svoje asistente uvek ima nerazumno teške zadatke i nikad ne otkriva pojedinosti, tipa kako i do kada nešto treba da bude održano. Često je meta organizacija za zaštitu životinja, zato što nosi i potencira prirodno krzno u Vogue-u. Međutim, ona ne preza ni od koga. Hillary Clinton je rekla da ne može da se fotografise u plavom odelu. Optuživana je za promociju elitističkog pogleda na ženstvenost forsirajući bogate i mršave žene, a u okviru toga i da preteruje sa zahtevima oko kilaže zaposlenih u Vogue-u do te mere da je većina devojaka tamo preterano mršava. Urbane legende o Aninom ponašanju, pogotovo u odnosu sa svojim saradnicima, ređale su se jedna za drugom. Svoje otelotvorenje doživele su u vidu knjige "Đavo nosi Pradu", na osnovu koje je snimljen i istoimeni film, čiji je autor Loren Weisberger, inače jedna od Aninih bivših asistenata (do sada ih je imala oko 100). Kako se kasnije "šuškalio" po modnim kuloarima lik Mirande Prisli, koju tumači Meril Strip, bio je poput "male mace" u odnosu na ponašanje realnog lika na kome je zasnovan, odnosno Ane Vintur.

"U Holivudu možete snimiti film bez blagoslova Stivena Spilberga, objaviti softver u Silikonskoj Dolini bez blagoslova Bil Geitsa, ali je potpuno jasno da u modnom svetu nećete uspeti bez blagoslova Ane Vintur". Za upravo održanu Nedelju mode u Njujorku imala je nešto skromnije uslove: poseban lift koji će koristiti samo ona, nezavisno od svih drugih posetilaca, dizajnera i modela. Oni koji je brane ističu da je njena arogancija u stvari mešavina britanske bladnoće i stidljivosti. Čuveni Karl Lagerfeld ističe da sa njom uvek znate na čemu ste, uvek kaže ono što misli. U poslednjoj sceni filma "Septembarsko izdanje" Ana kaže da je njena snaga u njenoj odlučnosti, da su njena deca njena slabost, a bolji bekhened sve što joj je u životu potrebno. Čini se da ova žena ima sve. Možete je voleti, mrzeti, biti ravnodušni prema njoj, ali jedno je sigurno- ona kontroliše ceo modni svet i zauvek ga je promenila.

Maja Plavšić IV/6

28.01.2013. godine, našu školu je posetila redakcija Radio-televizije Vojvodine, sa namerom da naš smer - Pravni tehničar, prezentuje osmacima u emisiji "Kad zvono zazvoni". Počeli su sa intervjoum razrednog starešine Vladimira Delje, koji je objasnio kako je smer pravni tehničar koncipiran i šta učenici mogu upisati nakon ovog završenog smera. Zatim, koji će ih predmeti čekati u prvoj i narednim godinama i koje poslove, ukoliko ne želi da nastavi školovanje, može da obavlja jedan pravni tehničar. Intervju je takođe i dala profesorka psihologije, Slavica Anastasija Čosović, čiji su čas snimali. Profesorka je govorila o osobinama koje treba da poseduju učenici koji pohađaju ovaj smer. Intervju je dalo i par učenika, koji su rekli svoje mišljenje o smeru, kao i na kom fakultetu i višoj školi će nastaviti svoje školovanje. Televizijska pažnja ukazana smeru Pravni tehničar u našoj školi, izuzetno je poučna za učenike osnovnih škola. Na taj način mlađe generacije će bar delimično moći da se upoznaju sa prednostima i zanimljivostima koje ovaj smer pruža. A neki, koji do sada nisu znali da postoji, sada će moći da vide, i da bliže upoznaju, možda čak i upišu ovaj smer.

Zeljka Đorđević II/5

**S**ređeni i lepi nokti odavnina predstavljaju odraz zdravlja i higijene. Savremeno doba podiglo je nokte na drugi nivo. Pored odlike ženstvenosti, nokti su i stil života.

Svest o nezi noktiju datira od pre 3000. godina.

Dugački, negovani, u nekim kulturama, lakirani

nokti bili su rezervisani samo za aristokratiju.

Kako je vreme odmicalo, manikir je postao

zastupljen medju ženama svih

staleža. 1932. godine u SAD-u, Charles Revlon je

izumeo lak za nokte u boji i podstakao razvoj kozmetičke industrije.

Ubrzo potom, akril je doživeo svoj procvat kao sredstvo za jačanje i produžavanje noktiju. Danas nega noktiju podrazumeva manikir ili modeliranje noktiju (produžavanje prirodnih noktiju). Manikirom održavamo stanje i izgled prirodnog nokta. Ponosne vlasnice dugih i čvrstih noktiju sebi priređuju zadovoljstvo odlaska na manikir kako bi njihovi nokti bili negovani i zdravi.

Promene na noktima nastaju i usled nadostatka hranjivih supstanci kao što su proteini, folna kiselina, vitamini A,B,C, kalcijum, gvoždje, cink, itd...

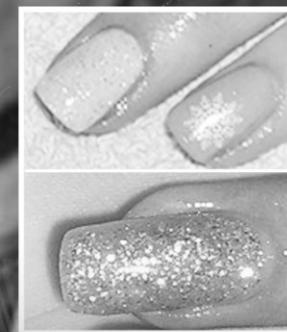
Utvrđeno je da nokti rastu brže na dominantnoj ruci, stim da najbrže raste nokat srednjeg prsta, a najsporije nokat malog prsta. Nokti na rukama dnevno u proseku porastu do 0,4mm. Za kompletno obnavljanje noktiju na rukama je potrebno oko 5 meseci.

U zimskom periodu, pod dejstvom vetra i hladnog vazduha koža se veoma brzo suši, puca i gubi na svojoj elastičnosti, pa joj je potrebna dodatna nega i nešto što će je regenerisati i vratiti joj ženstvenost i mekoću. A za najbolju negu koju rukama možete pružiti opredelite se za parafinski tretman ili spa manikir, koji će nahraniti potrebnim materijama svaku poru vaših ruku, ubrzati cirkulaciju i učiniti da ruke savršeno izgledaju. U toku leta sve žene teže ka tome da dobiju preplanuli ten, preporučljivo je da ruke kao i telo mažete kremama sa zaštitnim faktorom za UVA I UVB zrake, kako bi sprečili prevremne bore i pege od sunca. Vodite računa o koži vasih ruku i o koži oko noktiju da bi vaši zdravi i negovani nokti mogli nesmetano da rastu.

Katarina Đemrovski IV/5



Katarina Đemrovski IV/5



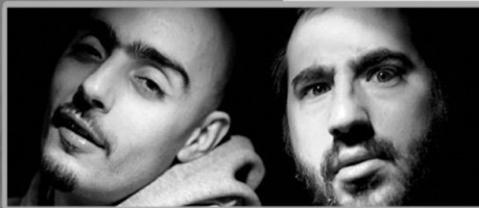
## Da li je tačno da u biblioteci nema DOVOЉНО КЊИГА? Јесте. Није!

За оне који освајају простор свезнања, никада довољно врељина и штампаних редова. Они читају, читајте и ви! Начините само још један корак. Покушајте да пронађете нове редове, слова, бројке. Научите још неки мит, сем онај о Едипу, тај сви знају! Можда ће неки нови статистички податак и вас да изненади?! Покушајте да научите неки нови рецепт и направите јело за цело друштво! Има толико тога што још можете да прочitate од Андрића, Достојевског, Пола Верлена.

A где су тек сва она нова сазнања из филозофије, психологије, историје, географије, математике, информатике, `ваше` економије?! Јесте ли чули за лоро и ностро дознаке, а за IBAN, SWIFT, e-banking, CRM, e-learning?

Свратите! Тако ћете боље упознати узроке и последице, прошлост и садашњост. Тако ћете се успешније загледати у будућност!

Библиотекар, Ружица Протолипац



Prti Bee Gee,  
Nikola Jelić- Mikri Maus

Redakcija časopisa KONTO razgovarala je sa članom hip-hop grupe Prti Bee Gee, Nikolom Jelić, poznatijem kao Mikri Maus. Osnovali su je Moskri (koji je bio najstariji i smatrali su ga vođom i idejnim tvorcem), Eufrat (Nikola Jarnević) i Mikri Maus (Nikola Jelić) 2000. godine. Do prvog pojavljivanja u javnosti i na radiju SKC došlo je zahvaljujući podršci grupe Beogradski sindikat. Prva pesma, „Pajp“, puštena je na radiju SKC 2001. godine, a ubrzo su za „One Records“ snimili i svoj prvi album „Grejttest hits“ (2002. godine). Grupa je vrlo brzo postala popularna među predstavnicima starije hip-hop generacije i u andergraud rep krugovima i širom regiona zbog stihova punih crnog humora. Veliki udarac za grupu bila je smrt Moskrija (25. avgust 2005). Nakon Moskrijeve smrti, Mikri Maus i Eufrat su nastavili da rade i 2006. godine snimili su album „Moskri“ koji je posvećen njihovom preminulom članu. Treći album, pod nazivom „Tačno u pre podne!!!“ snimaju 2007. god. Četvrti album, pod nazivom „Bez šećera“, izdat je u oktobru 2011. godine. Najpoznatiji koncerti ove grupe održani su u SKC decembra 2003. kada su bili predgrupa Bed Kopiju i nastup na Egzitu 2005. godine kada nastupaju sa značajnim brojem beogradskih repera na sceni „Brejn vekešon“. Učestvovali su u projektu 43zla zajedno sa Timbetom, Ajs Nigrutinom i Bvanom.

Zajedno na kafi sa Mikrijem, pitali smo ga...

**Konto:** Zahvaljujući grupi Prti Bee Gee i svom samostalnom radu, postao si jedan od najpoznatijih repera na srpskoj rep sceni. Kako ti gledaš na to? **Mikri:** To je najnormalnija stvar u biznisu, to se stalno desava... **Konto:** Kako su prolazili tvoji srednjoškolski dani? **Mikri:** Kranje bezambiciozno, jer se zemlja (država) zajedno sa ambicijama urusavala... **Konto:** Kada si se prvi put zaljubio?

**Mikri:** Verovatno u vrtiću, a ozbiljno mi se vratila tek negde u vašim godinama, dok je sad već totalno drugaćije, bolje... **Konto:** Kakav si bio učenik u srednjoj školi? hehe **Mikri:** Pa, NAJLEPŠI :D

**Konto:** Šta si želeo da postaneš pre nego što si počeo da se baviš repom? **Mikri:** Košarkaš, i dan danas strast se ne gasi... **Konto:** Odakle cripš pozitivnu energiju? **Mikri:** Iz njenih supstranci (znaju oni koji nas slušaju :D) **Konto:** Kada je nastala tvoja grupa i odakle ideja za jedan potpuno nov i jedinstven rep na ovim prostorima? **Mikri:** Skupili smo se 1999. godine i odradili par demo snimaka koji su bili neverovatni, da bi tek 2000. te počeli "ozbiljno" da radimo u programima.. **Konto:** U kom preiodu si počeo da se ostvaruješ kao samostalan umetnik i kako se kolega, Eufrat, slaže sa tim? **Mikri:** Pa... od kad je Moskri umro, imam utisak da tom čoveku dugujem i motiv da nikad ne prestanem, u čemu mi kolega naravno daje potpunu podršku. **Konto:** Koliko si posvećen svom radu i repu uopšte? **Mikri:** Celim bićem u potpunosti, valjda se to oseti, CAN YOU FEEL ME?

**Konto:** ma li "hleba" od toga? **Mikri:** Što, je l ste "gladni"? :D **Konto:** Spot za pesmu "Crno vs belo" je trenutno jedan od najpopularnijih rep-spotova na youtube-u, odakle ideja za takav projekat?

**Mikri:** Sve smo samo radili uz pomoć naših prijatelja, saradnika Rstamana krovog i gosn. Lige, pozdrav za njih ovim putem :D **Konto:** Koliko je teško stvoriti nešto novo i drugaćije, u Srbiji?

**Mikri:** Nije teško, nego je teško to plasirati pored silnih monopolista koji grade muzičku kulturu ovog naroda... **Konto:** Kakav je osećaj biti slavan i da li ti srednjoškolci često prilaze na ulicama?

**Mikri:** Sve je to opis radnog mesta mog :D **Konto:** Jesi li ponosan na sebe? **Mikri:** Nisam **Konto:** Da li te žene vole zbog onoga što jesи ili zbog Mikri Mausa? **Mikri:** Zato sto misle da imam evre, a ja samo dinare hahaha **Konto:** Šta bi poručio svim srednjoškolcima iz Pančeva, konkretno ih zanima kada ćeće održati neki nasput ovde kod nas..? **Mikri:** Uskoro, a poručio bih im: kids stay in school! :D

**Konto:** Bez čega ne možeš da počneš dan? **Mikri:** Bez kiseonika, verovatno :D

**Konto:** Koliko pravih prijatelja imaš? **Mikri:** Samo par njih... **Konto:** Gde vidiš sebe za 10 godina?

**Mikri:** Duševna bolnica možda haha **Konto:** Odakle nadimak Mikri? **Mikri:** Rodila ga majka :D

**Konto:** Koje ti je omiljeno mesto za odmor? **Mikri:** Teretana :D **Konto:** Da imаш pravo na jednu želju šta ti poželeo? **Mikri:** Još tri želje :D **Konto:** Od koga si najviše naučio u životu?

Konto-Intervju: Jovana Šarić: IV 6



Kristina Ristić II3  
Raz.St. Ivana Čikoš, prof.



Danijel Kozlovački II3  
Raz.St. Ivana Čikoš, prof.



Aleksandra Kremić, II3  
Raz.St. Ivana Čikoš, prof.



Nina Resanović II5  
Raz.St. Vladimir Delja, prof.



Stefan Nikolić II8  
Raz.St. Svetlana Stojšić, prof.

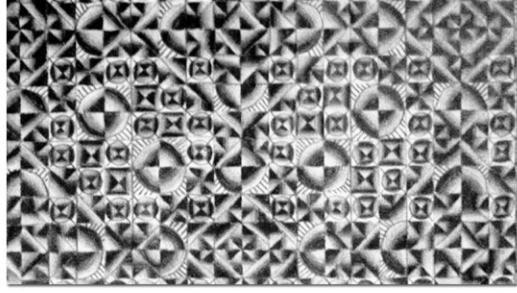


Aleksandar Veljković (1994), Grafički dizajn  
Viša politehnička u Beogradu  
Raz.St. Ljiljan Rajković, prof.

Jelena Kolundžić (1992.) Slikarstvo  
Fakultet Likovnih umetnosti u Beogradu  
Raz.St. Maja Momčilović, prof.



Maja Lazic (1992.) Vajarstvo  
Fakultet Likovnih umetnosti u Beogradu  
Raz.St. Dejan Vladimirović, prof.



Andrija Davidović (1990.) Slikarstvo  
Fakultet Primenjenih umetnosti u Beogradu  
Raz.St. Milica Kovacević, prof.



Mentor: Nikola Rikanović, prof. Likovne kulture; ETŠ "Paja Marganović" Pančevo; [www.ekosko.edu.rs](http://www.ekosko.edu.rs)

**Mikri:** Od zemlje Srbije, naravno! **Konto:** Smatraš sebe srećnim čovekom? **Mikri:** Naravno! **Konto:** Šta bi sve promenio u Srbiji? **Mikri:** Sve što se promeniti može, ako bilo šta može.

**Konto:** Koji je tvoj recept za bolju budućnost? **Mikri:** Završite školu, imajte posao sa platom od 1000 eura, realno haha **Konto:** Šta bi poručio našim čitaocima?

**Mikri:** Da je situacija kritična, i da ako je moguće skapiraju sve kao indirektnu antipropagandu... **Konto:** Pišeš li nešto za ličnu arhivu? **Mikri:** Za sada ne, snima se novi album, nema se vremena

**Konto:** Koju muziku privatno slušaš i šta bi sa svoje playliste preporučio našim čitaocima?

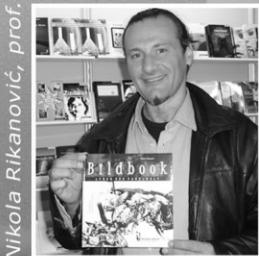
**Mikri:** Slusam sve što ima smisla, onaj ko zna na šta mislim zna, ko ne zna 2 ;)

**Konto:** I za kraj, ispričaj nam neki zanimljiv detalj ili događaj iz tvog života kog se najradije sećaš?

**Mikri:** Iskreno, drugari, mnogo zaboravljam, a slabu se sećam, Uživajte!

# 12. 03. 2013.

"Posveta" Nikola Rikanović; Performans; Milica Jovanov, model; Centar za kulturu Pančevo



## “Može biti od koristi!”

Sunčani horizont, Majna treperi, nestvarni oblakoderi, šetalište vrvi... „Položila sam istoriju umetnosti, gotovo je upisujem drugu! :) Jelka!... Prelazio sam peške most preko reke Majne kada mi je stigao ovaj sms. Iako u romingu, vredeo je, lepa vest! Biča učenica naše škole upisala je drugu godinu na FLU u Beogradu! Bravo! Poslao sam odmah sms za svih "5 studenata umetnosti poteklih iz Ekonomskog fakulteta". Srećno sutra!

Uh, 8 Eura, dnevna karta za metro. Kusur iz automata se dokotrija. 2 Eura uzimam i stavljam kartu u džep. Ne pomisljav na šver! Za 7 minuta stize S-Bahn... :) Evo ga... Baka pored mene plete unuku vunene čarape, strpljivo, predano... Preko puta, skoro da smo bliskih godina momak u delu i sa skupom kožnom torbom i pogledom u daljinu, na nemačkom priča preko mobilnog i ispija pivo u staklenoj boci... Kada je popio, flašu je stavio u torbu... u Metrou turski jezik se čuje najglasnije i najčešće, ljudi su odeveni kao u Beovozu, čast izuzecima... Stigli smo... Sajam knjiga je otvoren danas, moram biti tačan. U torbi mi je upakovano sve što sam godinama pripremao... Idem! Na ulazu, ljubazna devojka mi kaže: "Dobar dan, 44 Eura je ulaz!" 44 Eura za 1 dan, bez sendviča i bez pića. Uh... Uzeću jednu kartu, molim! "Hvala!"... Ušao sam u "Sardinu"! "Sardinu Bez ulja". Jedan DAH udijesmo svi, razmenjujemo ga, JEDAN DAH... Traje!... Prvo iskustvo najvećeg sajma knjiga na svetu... Frankfurter Buchmesse 2012. I, ja sam TU! Beskonačne kolone, jedan uz drugog, promiču, svako sa svojim mislima, knjigama... Pod jednim krovom, isti DAH. JEDNO! Do detalja isplanirano, pregledno, umiveno i preskupo!

Srbija! Moram prvo otići na štand Srbije. Moje! Strelice sa obeveštenjima stoje na svakom koraku, možete i na Mesec i taj putokaz postoji i vidno je naznačen. Za sekund sam pronašao štand Srbije i sa olakšanjem progovorio na srpskom sa domaćinima... 30 000 Eura je koštalo zakup našeg štanda... Bez komentara. Jednostavno svi su tu... Svi, ceo svet je u Frankfurtu na Majni. Hala B 325... Wagner Verlag, moj izdavač... Uh... Kako će sad... Sva dosadašnja komunikacija odvijala se preko Interneta, sad mora uživo... Aaaaaaaaaaaaaaa... Imam tremu... Da, setio sam se... "Oje su naše pare?" Setio sam se te sarkastične rečenice, i u trenutku odlučio da i ja započnem kontakt sa svojim izdavačem, ispred njegovog, našeg štanda, tim duhovitim pitanjem: "Da li je ovo moj Wagner izdavač?"... Osmeh! Probio sam led! Na polici sam ugledao svoju knjigu i došlo mi je da vršim od uzbudjenja... Imaginacija pretvorena u materiju! Deo mene živi sam. TU, ispred! Šampanjac, potpis, fotografisanje, pozivnice za izložbu i puno osmeха!

Pauza... Plato na sajmu; 4 Eura velika čaša piva Beck~s, 3.5 Eura jedna dugačka tanka kobasică sa senfom u maloj zemčići... (Ceki-ETŠ)... Otprikljike, 3 bi bile dovoljne da se oseti da ste ručali... 1 Euro kaucija, da bi se setili da vratite čas! Klipe su odmah pored i akcija počinje! Prijateli mi... Sms-ovi lete za Srbiju... Odlično sam! Da bi se upotpunila karnevalska atmosfera, na platou gosti sa Novog Zelanda izvode preformanse, prilично je bučno, udaraljke, ritam ispunjava i pokreće ceo plato. Deka iz srednjih i osnovnih škola nisu štedela na mašti, ne zna se koliki je broj najčudnijih i najrazličitijih maski i kostima... Od tradicionalnih viljenjaka i čarobnjaka do robota ručne izrade... Ogromni i hašminkanih... Cirkus, dobro osmišljen. Vraćam se u halu... "Sardin"! Bezbroj, bezbroj, beskraj... Dizajn, dizajn, dizajn, dizajn, dizajn... Nepregledno... Nemam mesta za NOVO u sebi; sva energija je već potrošena i sada mogu samo da plovim, da plutam po vodi i da se prepustim reci koja nosi... Drago mi je... Hardcoverbook, tvrdi povez, tradicija, neprolazno... Drago mi je što klasična Knjiga još postoji, Knjiga u ruci, od papira... Već sada je jasno da će elektronska izdanja biti sve prisutnija. Ona su Tu, pored nas, paralelno žive i osvajaju, nezadrživo, sa svom svojom veštackom besprekornom estetikom i dostupnošću. Iakoćom, ipak ne uspevaju da nagovore ruku da se pruži ka njima... Pogled- da, ali dodir- ne. Nema neposrednosti. e-h! Bučne rasprave se vode na štandovima oko prisutstva E-Book izdanja... Za i protiv... Ne interesuje me, odlazim... Hodam kroz carstvo klasične knjige, od papira, uživaj, sada, sam, s.Njom... Malo ili mnogo... Napadno ili diskretno... Dominantno i agresivno, ili nežno i skriveno... Ovo drugo, definitivno. Na tržištu uvek imate dilemu kako doseguti do pažnje publike, ... i tada narandžasta, žuta, crvena, crna i bela brzo okupiraju misli... Napad, hoćete da osvojite, da otmete... Još, više, jače glasnije... Bučnije... Da se čuje... Samopouzdanje popušta, "Krećete sigurnim korakom" u preterivanje. Naslovnu stranu i plakat koji sam zapamlio i poneo žauvek u sebi, u tom beskraju šarenila i haosa od najrazličitijih autora, dizajnera, uradio je švedski umetnik. Imala je jednu tačku na sredini A4 formata. Bež pozadina i jedna mala teget površina u centru. Taj me osvojio.

Na međunarodnom konkursu u Italiji, pored glasova deset članova žirija, istaknut je još jedan zahtev: **Glas publike!!!** Umetnik koji ima najviše glasova publike pobeduje! 50 umetnika se prijavilo na konkurs sa preko 150 radova, iz celog sveta. Način da se izabere pobednik- 1 glas, 1 čovek, iznenadio me, ali nisam bio u dilemi da li će **NAS** dobro upamtiti!

**KONTO** 1,2,3,4-**RedAKCIJE!** Tražili ste, gledajte! Gledajte **NAS!**... Preko 1500 glasova! Liderska pozicija od početka, drugoplasirana umetnica iz USA, skupila je 999 glasova! Ekipa iz Ekonomskog fakulteta pokazala je silnu energiju, brojčanik se usisao. Nije mi bilo svejedno, naprotiv, pozivao sam učenike da glasaju, i strepeo sam za svaki glas. Pošteno! Lukavi organizator glasanjem preko FB, "Isterio" je umetnici iz "Svog" sveta u "Stvari"- (Virtuelni) svet današnjice"! Na Mrežu, među ljudje, u masu, u kić, surogat bez mere- где broj odlučuje! Poštujući izričit zahtev organizatora, uradili smo sve što smo mogli. 26 dana glasanja me iscrpelo. Neizvesnost, jedinstvenu želu, volju, veru, energiju pamtiču zauvek. Zahvaljujem se učenicima, studentima, kolegama, pančevcima, Upravi škole, kompaniji Tehnomarket, izdavaču Wagner Verlag, svima koji su glasali i pozvali da se glasa za knjigu "Bildbook" i skulpturu "Molitva"! **NAGRADA PUBLIKE JE OSVOJENA! ZAHVALUJUJEM SE OD SRCA SVIMA!** U Veneciji 28. 02. profesionalni žiri proglašava ukupnog pobednika.

Nikola Rikanović, prof. 31.1.2013. Pančevo

KONTO

Public Vote link  
http://www.itsliquid.com/contest/nikola-ikanovic.html

Bildbook  
Bildbook LYNN DER FABELWELT  
Bildbook

itsliquid THE PRAYER  
SECOND EDITION  
INTERNATIONAL CONTEST

MOLITVA

Čovek sa žutim prslukom, sa rukama na ledjima, stoji ispred mene: "Gospodine, ovde nije dozvoljeno kretanje!"... "Oh, hvala"... Više sam se izgubio gledajući u vitrine i rafove... Izlaz... Pauza 2. Cigaretu, nikome je ne preporučujem, "Izvan ste!" U svemu! U obeleženom getu... 6 Eura jedna kutija... Obavi što imas i briši. Stariji gospodin, preko puta na drugoj klipi izvadio je kesi, i u celofan umotan sendvič, na tenane je gutao... Vratio je celofan u kesu i stavio u torbu... 44 Eura za 1 dan, bez sendviča i bez pića. Ponovio sam svoju... pauzu i krenuo... Po stepeništu i na svakom mestu gde je to moguće, sedeli su već iscrpljeni posetioci... Redovi za masažu pored štandova... Maseri ne prestaju sa svojim ritmičnim pokretima kako bi vratili DAH posetiocima... Idem, S-Bahn! Dosta za danas! Kako cu naći metro? LAKO! Gledaj obaveštenja! Samo prati uputstvo ili pitaj! Tu je sve! Bravo! Gospodin iz Amerike koji je na sajamskoj "Plavoj bini" bio specijalni gost izdavača, sa prebačenim mantilom oko ruke stoji sa gospodom i samouvereno, neformalno komunicira... Čekamo metro... Da, još samo da pogodom smer ka gradu... Čovek u žutom je opet tu! Redar! Samo pitaj! U metrou se čuju drugačiji jezici... Vri od utisaka i jednom zajedničkom mišlju... Krevet što pre!... Na trgu čujem trube... Da, stigli su... Jesu... Hodaš i ne čujes ništa koliko su bučni. Nešto mi zavijaju melodije, rekao bih da možda i nisu naše... Prolazim pored... Ista scena kao sa Trga Republike u Beogradu kada se slavi... Trubači... Sevaju i ne staju... Prolaznici primećuju... Svako svojim putem nastavlja... Da, ipak nisu naši... Iz Bugarske su... Bilo mi je drago... Na nebū "igranka"! Sa Frankfurtskog aerodroma na 90 sekundi sleti i poleti avion. To je sadržaj koji "Nema objašnjenje"... To je tako!... Decenijama, "Savršeno RAD! Uvek". Predaješ se, ne obračas pažnju, avioni iznad grada jednostavno više nisu smetnja, oni su pre dokaz i inspiracija, putokaz, pokretač energije života: "Da, Možeš i ti!".

Postavka samostalne izložbe u frankfurtskoj galeriji izgledala je kao "okačen veš"! 400 radova okačio sam spajalicom na tanak beli konac u svim pravcima. Angažovan je ceo prostor, i plafon, i pod... Mnogo konca, raspetog... I, nije me izdao, ni jedan rad nije otpao tokom izložbe... Sklanjam slike, držim neposlušnu gužvu konca, dva klupka kao žbun zamršena, ni kraja ni početka, siv, isprilan, u čvoru... Ispred galerije su kante za otpad, pošao sam da se rešim napasti... Bacam! 4 kante!... Dobro, konac nije staklo, papir, ili... "Nikola, šta to radiš?" Upitaše me u glas domaćini, Spomenka i Edin Alečković. Pa, hoću da bacim konac sa izložbe. "Ne! Ne! Nikako! Odnesi ga u ostavu u galeriji, može biti od koristi!". Iznenadili su me. Svaka čast! Svet ideja je beskonačan, a materijalni resursi nisu. Vratio sam konac.

Nikola Rikanović  
www.ikanovic.net  
10.10.2012. Frankfurt na Majni;

**Fotografija** je tehnika digitalnog zapisivanja prizora iz stvarnosti na sloju materijala koji je osjetljiv na svetlost koja na njega pada. Reč dolazi od grčkog *phos graphis*, koje zajedno znače otprikljike "crtanje pomoću svetla". Fotografija je stvaranje slike upotrebo svetla. Ona uvek predstavlja individualan način interpretacije stvarnosti od strane fotografa. Mnoge fotografije su imale tako veliki uticaj na ljudе da su uspele promeniti свет.



### Umetnička fotografija

Za uspešnu umetničku karijeru danas više nije dovoljan samo talent. Potrebno je dobro poznavati estetske i vrednosne pozicije u svetu savremene umetnosti kako bi se na pravi način osmisili umetnički projekti prihvativiji za galerije, izlagачke prostore i savremenu umetničku scenu. Studije nisu namenjene samo usavršavanju tehničkih i vizuelnih veština, već i razvoju kritičkog mišljenja u svetu umetnosti. Kreativna energija i imaginacija studenata maksimalno se stimulišu u okruženju intenzivnog kritičkog dijaloga.



Gambing on Photogénie  
Sarah Keller



A Lover's Discourse  
Tom Paulus

Војводина је плодно тло, рађа све што се посади. Пазите шта садите, јер ћете то и пожњети. У околини Панчева, нашли смо жену која је убирала плодове патње које је посадила њена баба њеној мајци. Поред морала, норми и кодекса понашања, постоје и силе које не могу к онтролисати овоземаљски закони и не могу сустићи земаљске казне.

За хире виших сила казну сносе смртници, који су и раније били једини носиоци патњи. С. Н. (55), домаћица из околине Панчева, одлучила је да подели са нама драматичну животну причу своје мајке. На питање зашто њена мајка не може бити ослобођена поста иако је врло болесна, С. одговорила да јој Владика није дозволио и да старица са постом мора наставити по цену сопственог живота. „Пост и вера у Бога су једине ствари захваљујући којима је моја мајка жива“ –Изјавила је саговорница.

Б. Н. мајка наше саговорнице, сада је у болници. Срчани је болесник.

С. тврди да је њену мајку опседала нека зла, нечиста сила, Ђаво или неки његов демон. Колико су овакве ствари могуће и истините? Да бисмо то сазнали, консултовали смо се са стручњацима из области Теологије и Антропологије

Игор Ђурчић, Продекан инзванредног студија Теологије, директор института за хришћанску педагогију и културу и професор теологије и друштвених наука.

Постоје људи који тврде да су видeli „нечастивог“, какви људи бивају изабрани да буду жртва зле силе?

Да ли је неко заиста видео сатану или неког демона. Те натприродне способности се различito тумаче. У неким конфесијама се пропагирају и подстичу док се у другим маргинализују или чак одбацују. Треба добро испитати све околности како би се доказало да се не ради о превари. Треба разликовати утваре од сабласти. Утваре су нека врста духови, обично се догађају само једном и обично се с њима комуницира. Сабласти су честе, не обраћају пажњу на посматраче, а временом јењавају.“

Данијел Синани, професор Народне религије у Србији на Филозофском факултету у Београду. „Основно правило у антрополошким истраживањима религије јесте да се не улази у питања „истинитост“ религијског феномена који се истражује. У том смислу антропологија не би требало да каже да ли нечастиви постоји и да ли опседа људе, већ се бави чињеницом да постоје људи који у то верују.“

Саговорница С. Н., сигурна је да је Б. постала жртва зле силе јер је Б. мајка бацала чини и тако усмерила „нечастивог“ на Б.

Да ли је могуће да неко поседује „дар“ да призове вишу силу и усмери је на некога?

Игор Ђурчић:

„Свакако, овде улазимо већ на терен Магије. Магија је веровање у деловање натприродних сила на које човек може утицати чарањем или врачањем. Магија служи за прибављање личне корсти, и за постизање сећачних циљева. Чарање је изговарање одређених песама, бајалица и сл. Пропраћених одређеним обредом са сврхом да се утиче на природне силе, с циљем постизања добробити или бацања злих чари на некога. Врачање се разликује од чарања. Оно представља прорицање будућности одговарајућим знаковима времена, на одређеним природним феноменима – лету птица, звездама и сл.“

Данијел Синани:

„Антропологија не залази у проблематику „објективности“ одређеног феномена, али у литератури (и на основу теренских истраживања) се често налази на веровање да поједине особе имају способности које помињете. То, наравно, никако не значи да те особе стварно поседују било какве натприродне способности. За ауторе који се баве оваквим феноменима битно је да постоје људи који у такве њихове особине верују. У антропологији се приписивање оваквих карактеристика појединцима најчешће повезује са регулисањем односа моћи у микрозаједници или као средство за којим посежу маргинализоване категорије у циљу вертикалне друштвене проходности, канала за испољавање незадовољства, итд“

**J**oš kao mala imala sam svoj cilj. S' godinama, taj cilj je postao sve realniji, a moja maštanja su sve više dobijala boju. Svakog dana sam primećivala kako mi vreme pomaže da postanem gastronom. Danas shvatam da sam na samo nekoliko koraka udaljena od svog sna.

Časovi kulinarstva, sa profesorkom Miljanom, u meni uvek probude dobro raspoloženje.

Mnogo volim da učim nove recepte, jer shvatam da je svaki novi podatak

korak više ka ostvarivanju mog životnog sna u kojem težim da budem najbolja. Praktična nastava mi je posebno draga, jer sve što sam naučila na časovima tokom nedelje mogu isprobati i uvideti svrhu kulinarstva.

Kada uđem u kuhinju, svi moji problemi tada nestaju, моје srce је испunjeno срећом, уши divnom muzikom zvečkanja inventara, glava sjajnim receptima, a ruke poslom za koji sam rodena. Za ovaj posao uvek treba biti naoružan spretnošću, okovan finom tišinom i opijen čarima njegove лепоте.

Svaki dan svoju kutijicu znanja punim novim iskustvima, lepim uspomenama, divnim ukusima, očaravajućim mirisima, raskošnim izgledom i sve to зачинено luksuznom ljubavlju prema kuvanju... Jer, kuvanje se mora voleti !

Jelena Rakić II-7

Постоје ли „пактови са нечастивим“ и користи једних на штету других?

Данијел Синани:

„У народу постоје различита веровања у вези с тим које су особе посебно подложне нападима опседнутости, почев од оних који су посебно посвећени „метафизичким“ аспектима живота, па до особа које су сасвим случајно постала опседнуте (нпр. рођене у погрешан дан, нашле се на опасном месту у опасно време и нису се придржале традицијом прописаних норми „заштите“, итд). Међутим, као ентитети који опседају, чешће се помињу многе друге врсте натприродних сила него сам „нечастиви“ – нпр. душе покојних предака, божанска бића, демони низог реда, итд“

Познајете ли неког егзорцисту? Како изгледа поступак истеријања демона?

Игор Ђурчић:

„Да, познајем једну особу која је уједно и свештеник и имао је искуства у истеријању демона. Свештеник који одлучи да врши егзорцизам себе излаже великом ризику. Може се дрогодити да га нечастиви до краја живота узномирају паранормалним феноменима, а дешавало се да на крају и сам егзорциста постане опседнут.“

Егзорцизам је, прилично компликован поступак са јасно одређеним правилима како се изводи. Да би избегли могуће грешке и егзорцизу приступили само када је то стварно потребно, многи данашњи егзорцисти уопште и не помишљају да ритуалу приступе све док се не појаве неки паранормални феномени који би потврдили да је стварно реч о демонској работи.

Чињеница је да модерна наука може да препозна и медицински третира шизофренију, хистерију или епилепсију, али када је у питању ситуација где предмети лете свуда унаоколо, где наводно ментално болесна особа левитира метар изнад кревета, а камење се материјализује и ноткуда и пљуши по соби, тада је време за егзорцисте.“

С. и њена сестра спавале су са мајком у соби једне ноћи, када је отац био на путу. У неко доба ноћи С. се буди и види оца како корача по соби и леже у кревет до мајке. Чудно јој је било што отац изгледа много старије него што иначе изгледа. Пробудила је сестру и скренула јој пажњу на очев изглед. Након неколико сати, отац долази кући и С. и њена сестра увиђају да оно није могао бити њихог отаца.

Веровања, заблуде или истине. Да не постоје, не би толико дugo опстале у народној свести. Силе добра и сile зла постоје у свим областима живота, разлика је само у томе што се онога што можемо видети и опипати мање плашимо него оног невидљивог, макар оно било и мање опасно.

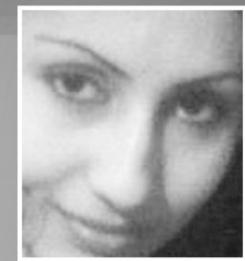
Наднаслов: Жртве злих сила или сопствених умова

Наслов: Опседање и егзорцизам

Поднаслов: Жена видела ђавола у лицу свога оца

Аутор: Мара Недељков

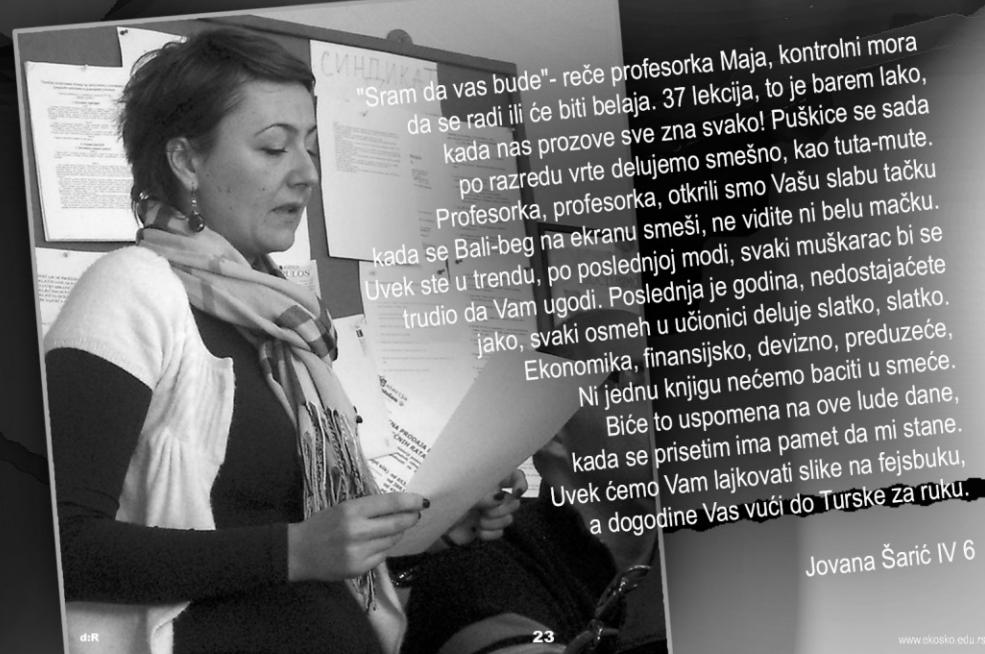
(IV 5/ 2010. raz. star. Elena Laček)



Zvanje: Student novinarstva na Fakultetu političkih nauka u Beogradu. Inače sam novinarka časopisa Politikolog, jedan od urednika časopisa Stišak koji je u pripremi, i novinarka u pokusu za jedan list na Bogoslovskom fakultetu u Novom Sadu. Član UNS-a (Udruženje novinara Srbije).

Dragi моји, ако хоћете да будете добри новинари и да у варни џар неубију профери опиште неки други факултет, немојте описивати факултет где се уче политички предмети. Залатачете у политику. Чула сам од старијих новинара, мene to nije omelo, немојте се ni vi dati zaplašiti, da je novinarski poziv težak i gorak, pun rizika i omaložavanja novinara, da je zemlja u kojoj živimo siromašna, pa ne može da finansira istraživanja, da je sloboda medija otišla dođavola (ja лично mislim u Srbiju nikad nije ni svraćala)...

Ali zbog toga smo mi, novi naraštaji, ту-да променимо situaciju. Učite, pišite, čitajte... Mnogo čitajte, jer se itajući uči pisanje. Pozdravljam vas u nadi да ћу читати vaše tekstove. Do čitanja! :)



Jovana Šarić IV 6



Ako želite da upoznate vašeg profesora matematike  
Daru Drvendžiju, onda ovako:

1. Ne matematičke karakteristike ne kazuju brojevi:  
Rođena prije 64 godina u Sokocu, Republika Srpska,  
visina oko 169 cm, teška 80-85 kg nosi cipele 39-40 itd.  
2. Završila je Prirodno-matematički fakultet u Sarajevu.  
Profesor matematike je već 35 godina i stalno pomoću  
svojih učenika pokušava da nadje „iks“ i „ipsilon“.

(Zar još i sad?)

3. Nastava uvek pričinjava veliko zadovoljstvo (izuzetno u 4-2 jer je tu odeljenjski starešina)

Počneš da rešavaš zadatak i „stane mozak“. Ne možeš da kreneš. Zadatak izgleda besmisleno, učini vam se da nema rešenja. A onda odjednom ideja! Sve se otvara, a zadatak je lak, i rešenje očigledno. Vi se oduševite. Baš je matematički božanstveno! Zadatak je pravi biser! Uh!

4. Poruka za učenike i one koji svoj osnovni interes treba da nađu u matematici je da neguju: sistematičnost, zapitanost, upornost, radoznanost, maštovitost... Oni moraju više od ostalih da u svakoj situaciji pronađu priliku da svojim kreativnim razmišljanjem daju vlastiti doprinos.

5. Na pitanje šta karakteriše „rođenog“ matematičara odgovor je: „Ah taj! Postao je pesnik. Nije bio dovoljno maštovit za matematiku.“ (Nemački matematičar David Hilbert)

6. Budimo dovoljno maštoviti.

7. Svesna sam da od života ne možemo napraviti nešto neograničeno. Prošle su godine i godine. Mnoge mladalačke dileme su davno isčešle. Ja nikada nisam poželela da budem nešto drugo i da radim nešto drugo. Rad u školi ispunio mi je život do kraja. Bilo je veliko zadovoljstvo raditi to sto sam radila.

8. Na kraju u duhu Arhimeda poručujem: „Ne dirajte svima nama naše krugove!“

Najveći grčki pisac Sofokle napisao je brojne velike tragedije. Jedna od njih je i Antigona, 422. premijerno izvedena.

Tragedija poredi dva suporna karaktera, a priča je kroz pesmu ovako počela:

U dvoboju su brata dva  
bez života ostala,  
jednoga sahraniše, a  
drugome počast ne odaše.

Car tebanski Kreont, izdajnikom smatraše Polinika, pa ga bez časti i groba ostaviše. Bol sestara je do kulminacije stigao, Antigonu i Ismenu kroz srce je probadao. Antigona, sestra prah po njemu posula, svoga brata miloga, simbolično sahranila. Iako svesna da kreće smrtnom stazom, iako zna da će se završiti kaznom.

Kad Kreont car za to sazna,  
Antigonu sustiže smrtna kazna.  
Svoje delo ona priznaje,  
dosledna do kraja ostaje.



Katarina Kračun, I-5.

Sin Hemon i prorok ga savetovali, molili,  
činili sve da bi junakinji život sačuvali.  
Kreont, misleći da je svemoćan, nije slušao,  
Antigonu je u kamen-čeliju zatvorio.  
  
Car, kad shvati grešku da je počinio,  
pokaja se i Antigonu da oslobodi je krenuo,  
mada kasno shvati carska tvrdoglavu glavu, jer  
tada je imao zakon, obavijala ga je slava.  
  
Prekasno je stigao, kasno se pokajao,  
bez deteta, čak i zene na kraju je ostao.  
Antigona vodjena ljubavlju prema bratu svome,  
obešena kraj Hemona, tragična junakinja postane.  
  
Nije svoj vek proživila,  
sudnji dan nije dočekala,  
majka, ni žena nije postala,  
sama je sebi život oduzela!

### Ja kao gradonačelnik!

Kao gradonačelnik malog grada Pančeva,  
(selo na sprat), najavljujem velike promene  
u vidu 8 tačaka:

1. Promovisanje grada Pančeva po većim TV stanicama
2. Uklanjanje divljih deponija
3. Sredovanje puteva i kaldrma
4. Prečišćavanje i stvaranje kupališta od reke Tamiš
5. Povećan nadzor bezbednosti noću, kao i danju, u vidu sprečavanja narkomanije i krađa
6. Ozelenjivanje zapuštenih i napaštenih površina, i održavanje sadašnjih, u vidu pružanja, boljeg, kvalitetnijeg, i čistijeg detinjstva omladini
7. Obnova zapuštenog hotela "Tamiš".
8. Bolje održavanje škola, bolnica i javnih ustanova.

Sve ove tačke jesu ili mogu biti u skladu sa našim gradskim budžetom samo što sadašnja vlast, ne preduzima nikakve mere da ih ostvari. Pokušali bismo da obezbedimo određene olakšice građanima, koji žele da započnu porodični biznis, u skladu sa našim mogućnostima. Najavljujemo promene!

Mihailo Drčelić, II-5.

Koža je najveći organ ljudskog tela. S obzirom da čini barjeru između spoljašnje sredine i unutrašnjih organa, na njoj se odražavaju mnogobrojna telesna oboljenja kao i složeni spoljni uticaji. Zato je neophodno da o koži vodimo računa i da se prema njoj ponašamo sa poštovanjem. Mnogobrojna su pitanja koja bismo mogli da postavimo dermatologu. Uskoro će, mada je uvek aktuelan solarijum, krenuti sunčanje. Razmišljate li o tome? Da li su patike vaša omiljena obuća? Razgovarali smo sa dermatologom, doktorom Zoranom Nedićem, pa pročitajte šta on ima da vam poruči u vezi sa ovim! Koži svakog pojedinca treba posvetiti posebnu pažnju, naročito u vrelim letnjim danima, kada je koži potrebna dodatna zaštita i adekvatna nega, zbog njenog izlaganja dejstvu ultraljubičastog sunčevog zračenja (UV zračenje).

Sunce emituje tri vrste UV zraka, UVA, UVB i UVC. Do površine zemlje, samim tim i naše kože, prodiru UVA i UVB zraci, a UVC zraci se apsorbuju u ozonskom omotaču. Uništavanjem ozonskog omotača iz godine u godinu, povećava se jačina sunčevog zračenja, a time i opasnost od njegovog štetnog dejstva. Na osnovu odgovora kože nakon izlaganja suncu (crvenilo i tamnjenje) razlikujemo šest tipova kože. (Prva četiri tipa se javljaju kod bele rase.) U zavisnosti od vremena-dužine izlaganja i doze sunčevog zračenja, koja prodire u određene ćelije kože, tipa melanina (pigment u koži odgovoran za boju kože i zaštitu od akutnih i hroničnih efekata sunčevog zračenja) i deblijine rožnatog sloja epiderma, zavisi kakva oštećenja će nastati. Na koži se prvo javlja crvenilo (eritem) i pečanje, zatim dolazi do pojave otoka (edema) i osećaja svraba, da bi na kraju nastali plikovi i opekatine. U slučaju jačih oštećenja pojavljuju se mučnina, povraćanje, glavobolja, drhtavica i povisena temperatura. Dugotrajno, ponovo izlaganje UV zračenju, može biti osnovni uzrok nastanka dobroćudnih i zloćudnih tumora kože. Dokazana je povećana učestalost melanoma kože u kasnijoj životnoj dobi kod osoba koje su u detinjstvu i adolescenciji, često bile izložene UV zračenju.

Kao posledica dugotrajne i povećane izloženosti UV zračenju javlja se i ubrzano – prerano, starenje kože (koža postaje hrapava i suva, pojavljuju se bore, prošireni kapilari i nepravilne pigmentacije kože). Ako se svake godine nekontrolisano izlažemo suncu, nastala oštećenja se sabiraju i kasnije dovode do ozbiljnih oštećenja. Posebno treba da paze osobe svetle puti i osobe koje imaju veliki broj mladeža.

Da bi se zaštitili od Sunca i sprečili moguća oštećenja kože, trebalo bi da se pridržavamo određenih pravila:

- izbegavati izlaganje Suncu između 10 i 17 sati, kad je insolacija najveća
- nositi odeću dugih rukava, po mogućnosti pamučnu
- nositi kape i šešire sa širokim obodom
- koristiti preparate za zaštitu od Sunca s većim zaštitnim faktorom
- preparate za zaštitu od Sunca naneti 30 minuta pre izlaganja Suncu i posle svakog izlaska iz vode ili brisanja
- nakon svakog dužeg izlaganja Suncu, kožu treba hidrirati/osvežiti određenim hidrantnim kremama/mlekom.

Danas su na tržištu dostupni različiti proizvodi, čijom pravilnom upotrebo se može umanjiti štetno dejstvo sunčanja (Vichy, Uriage, Bioderma, Hemofarm....) Oni obično sadrže sastojke koji odbijaju ultraljubičasto zračenje na samoj površini kože (titanjum dioksid, oksid gvožđa) ili su to kreme sa hemijskim zaštitnim faktorom koje upijaju UV zrake i delom ih filtraju. Za razliku od ranijih preparata koji su štitili samo od UVB zraka, noviji preparati štite od UVA i UVB zraka (benzofenoni, cinamat). Broj koji se nalazi na zaštitnom preparatu znači da na Suncu možete ostati toliko puta duže od vremena kad pocrvenite bez zaštite (uz pravilno i ponovno nanošenje). Obzirom da se približavaju murske večeri, veliki broj maturantkinja će željeti da ima preplanuo ten za to veče. To se može postići svakodnevnim sunčanjem od prvih sunčanih dana, povećavajući dnevno izlaganje Suncu, a ne odlaskom u solarijume da se na brzinu pocrni, jer mogu nastati već pomenuta oštećenja kao kod sunčanja, pogotovo kod osoba sa mladežima.

Tinejdžeri danas često nose patike i leti i zimi. Zbog dužine vremena provedenih u patikama, pogotovo kod osoba koje se znoje ili bave nekim sportom (plivanje), često dolazi do pojave gljivičnih infekcija (Dermatophytosis pedis-Tinea pedis). Infekcije su najčešće izazvane gljivicom iz roda Trihophiton. Pretpostavlja se da 10-20 % populacije ima dermatofitiju stopala. Infekcija najčešće zahvata III i IV ili V prst stopala, odатle se dalje širi na taban i gornji deo stopala. Promene se manifestuju crvenilom, koja je praćeno svrabom, a zatim se javlja deskvamacija (perutanje), maceracija (kvašenje) i fisure (rascepi). Prisustvo znojenja je otežavajući faktor. U slučaju da se ne reaguje na vreme, može doći do pogoršanja. Tada dolazi do pojave mehurića i plikova kao i do sekundarne infekcije bakterijama i neprijatnog mirisa. U slučaju nastanka maceracije beličaste boje, radi se o kandidiji. Da bi se nastanak gljivičnih infekcija sprečio ili ublažio, neophodno je što kralje biti u patikama, češće menjati obuću, nositi kožne ili platnene patike, kožne cipele i pamučne čarape. Nakon kupanja ili pranja nogu, svaki prst treba posebno i dobro obrisati da ne ostane vode između prstiju, jer vlažnost je, uz toplotu, favorizujući faktor za razvoj gljivične infekcije.

Za svakodnevnu negu stopala i prstiju koja se znoje i osetljava su na gljivice preporučuje se upotreba Callusan Fresh kreme i Aromaterapijskog Medical Plants pudera za stopala. U slučaju nastanka infekcije koristiti Micofyn 1% krem jedanput dnevno. Nadam se da sam vam makar malo pomogao.

prim. dr Zoran Nedić, dermatovenerolog



prim. dr Zoran Nedić,  
dermatovenerolog



## Na izvoru mira

Jutro. Destinacija - klisura reke Gradac. Zvuči fenomenalno. Svi smo prepuni entuzijazma i poleta. Iščekujući dolazak, za koji nam je potrebno nešto više od dva sata, razmenjujemo utiske o predelima i razmatramo detalje planirane maršrute.

Prva odrednica našeg putovanja, jeste manastir Lelić, zadužbina Svetog vladike Nikolaja Velimirovića.

Zaista je poseban osećaj boraviti na ovome mestu.

Svakim korakom osećali smo sve veće nadahnuće i želju da saznamo više o ovom izuzetnom zdanju, ispunjenom duhovnošću. Crkva je ikonopisana prema bogoslovskim tumačenjima vladike Nikolaja. Među freskama dominira scena „Strašnog suda“, koja izaziva naročite emocije. U krugu manastira je muzej posvećen vladiku Nikolaju. Ovde su mnogi predmeti, koje je Sveti koristio za života. Posebno se izdvajaju nadaleko poznate frule, korišćene prilikom vladičinih beseda. U svakome od nas narastao je osećaj ponosa i veličanstvenog spokoja, dok smo upijali svaku novu informaciju sa naročitom pažnjom. Javila se misao o prošlosti, o vrlinama i budućim podvizima. U manastirskoj crkvi nalaze se moći Svetog vladike, kojima se nažalost, nismo mogli pokloniti ovoga puta.

Biće prilike. Bitno je da smo zakoračili, da smo se približili našim korenima i pravim vrednostima. Sledеći cilj nam je reka Gradac. Ne obeshrabruje nas strmi put, koji do nje vodi. Posle nešto više od kilometra, stižemo na odredište. Prizor je neponovljiv.

Onakav, kakvog ga samo priroda može kreirati. Reka, koja neumorno teče, mistika stare vodenice i mir. Čula su nam probudena i prožeta spokojem. Krećemo prema ekološkom domaćinstvu, koje je smešteno nedaleko odavde. Ovde priroda nije ni na čemu štedela. Stari vajat je u potpunosti srođen sa njom. Domačin i njegova supruga primaju goste iz svih delova Srbije i sveta. Kažu, ima dosta putnika namernika, a onaj ko jednom doživi čari i okusu specijalitete valjevskog kraja, uvek se iznova vraća.

Posle kraće pauze, nastavljamo prema manastiru Ćelije. Ovde se nalazi grob Ave Justine Popovića, poslednjeg kanonizovanog svetitelja Srpske pravoslavne crkve.

On je u Ćelijama proveo godine svoga zemaljskog života. Monahinje veoma rado pripovedaju istorijat manastira, za svakoga imaju reči utehe o podrške. Ćelije se ne mogu porebiti ni sa čim zemaljskim. Svaki kamen odiše duhovnošću. Sve je u skladu, vladaju harmonija i mir. Ukrzo napuštamo manastir i uz blagoslov monahinja, krećemo dalje.

Poslednji deo našeg putovanja sastojao se u obilasku Valjeva. Valjevo predstavlja jedan od kulturno i istorijski najbogatijih gradova naše zemlje. Stari deo grada „Tešnjar“ u duhu je orijentira i ostavlja neverovatan utisak. Most preko Kolubare, valjevska gimnazija, spomenik na mestu seće knezova, samo su neke od čuvenih valjevskih znamenitosti.

Na našu žalost, dan je kratak, a vreme brzo odmiče. Došao je trenutak da napustimo ovaj izuzetan predeo i krenemo put Pančeva.

Još uvek nismo otkrili sve tajne, sakrivene duboko ispod površine, još uvek smo na početku traganja.

Ovaj kraj, za nas će zauvek ostati izvor mira i inspiracije.

Katarina Čirić, IV-6



Katarina Čirić, IV-6

Rečava!

konto.rikanovic.net

KONTO

Dragi prijatelji, drago nam je što mi, baš nas trojica, imamo čast da vam prenesemo iskustvo sa prošlogodišnjeg takmičenja u preduzetništvu koje organizuje Beogradska banskarska akademija u saradnji sa Ernst & Young univerzitetom u Torinu. Kao i svako takmičenje omogućuje vam da proširite svoje znanje, da se družite i lepo zabavite. Reč je o izradi biznis plana kojim pokazujete svoju kreativnost, iskazujujete otvoreno svoje ideje i po prvi put se možete osećati kao pravi stručnjaci u svom domenu. Takmičenje se sastoji iz dva nivoa, opštinskog i republičkog. Naš prvi nastup je bio u zgradi gradske uprave Pančeva gde smo se nadmetali sa učenicima ostalih srednjih škola Opštine. Zauzeli smo 2. mesto, ali zbog izuzetnog rada i uloženog truda komisija je odlučila da nas pusti u sledeći krug, gde smo osvetlili obraz. Republičko takmičenje je bilo na svetskom nivou, tako organizovano da smo pred punom salom od preko 300 ljudi kao prava gospoda, biznismeni, držali govor na srpskom i engleskom jeziku u trajanju od 7 minuta, pred veoma strogom, kao i stručnom komisijom profesora sa univerziteta iz Čikaga, Ernst & Young iz Torina i mnogim drugim uspešnim biznismenima iz zemlje. Veoma je teško stajati pred tolikom masom, srce vam ubrzano kuca, trema čini svoje, a pored svega toga treba biti koncentrisan i ubedljiv, jer je to i cilj ovog takmičenja, da ubeđite nekoga da je projekat moguće realizovati i da on uloži novac u vaš biznis plan kako bi ostvario ekonomski profit. Od preko 30 najboljih projekata sa područja naše zemlje, stručni kadar je odlučio svojim bodovanjem da nam dodeli 6 mesto. Kao priznanje i nagradu za ovo takmičenje dobili smo diplomu Ernst & Young univerziteta u Torinu koja nam omogućava da držimo prezentacije i da se bavimo veštinama prezentovanja bilo gde u svetu, budući da smo prošli kroz adekvatne nivoe obuke. Tako da bismo vam od srca preporučili da se prijavite za ovo takmičenje ukoliko budete u mogućnosti, jer osim toga sto možete da steknete priznanje i praksu, možete lepo i da se zabavite. P.S. možete da odsustvujete iz škole, ali mi vam to nismo rekli. :)

Bojan Veličković, Petar Arsić i Milan Ćirić, prošlogodišnje IV/1 Mentor: Jasna Gajin, školski pedagog

Korektura i lektura: Dragana Vickov, prof.



Interesovanje za kompjutere počelo je kada sam dobio "prvi" 2003. godine, ali tada sam bio jako mali i nisam praktično ništa znao o njemu. Vremenom sam shvatao čemu služi i kako se koristi. Sve dok nisam dobio novi kompjuter, igrao sam samo male igrice pošto nisam imao dovoljno jak kompjuter kako bih igrao neke zahtevnije. Kada sam dobio novi, to je bilo 2008. godine, bio sam jako srećan pošto sam na njemu mogao igrati igrice koje su bile zahtevnije. Vremenom su me igrice "smorile", pa sam prešao na web dizajn. Nisam imao nikakvu osnovu, sve sam radio po uputstvima, gledao klipove na youtube-u, čitao članke na forumima, google-u... Prvo sam krenuo sa pravljenjem foruma, uglavnom sam radio phpBB, a kasnije sam prešao i na vBulletin, SMF, PHP-nuke i tako dalje. Nakon toga sam prešao na redizajniranje tema i sajtova. Za to sam koristio više programa, ali po meni najbolji je Dreamweaver. Sada trenutno učim da radim u php-u, css, jquery, a uporedno sa tim usavršavam HTML kodiranje. Pored pravljenja i editovanja sajtova, radim i sa kompjuterskim komponentama. Planiram da posle srednje škole idem na fakultet koji je vezan za programiranje, dizajn i multimediju. Takođe planiram da idem na IT akademiju, kako bih unapredio rad na računarima i dobio zvanične diplome i sertifikate. To želim zato što sam svestan da se budućnost svodi na računare. Bavim se i popravljanjem kompjutera, ali to samo za svoje drugare!

